Ročník 1990

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 87 **Rozeslána dne 21. prosince 1990** **Cena Kčs 8,-**

OBSAH:

530. Zákon o dluhopisech

531. Zákon České národní rady o územních finančních orgánech

532. Nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky o vydání státních dluhopisů k úhradám pohledávek z přiznaných odškodnění podle zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci

533. Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu o udělování povolení k zahraničně obchodní činnosti, o provádění zahraničně obchodní činnosti bez registrace nebo povolení a o provádění zahraničně obchodní činnosti zahraničními osobami

534. Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu, kterou se mění vyhláška č. 41/1985 Sb., o neobchodních vývozech a dovozech věcí, ve znění vyhlášek č. 179/1988 Sb., č. 118/1989 Sb., č. 4/1990 Sb., č. 52/1990 Sb., č. 225/1990 Sb. a č. 423/1990 Sb.

535. Vyhláška ministerstva pro správu národního majetku a jeho privatizaci České republiky o veřejných dražbách při převodech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby a o vstupném na tyto dražby

536. Vyhláška Ministerstva školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky o zriaďování a činnosti církevných škôl

537. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o léčebně preventivní péči a dávkách v nemoci (č. 130)

538. Oznámení federálního ministerstva dopravy o vydání výnosu o odměňování členů posádek civilních letadel a řídících letového provozu

539. Oznámení ministerstva zdravotnictví České republiky o vydání výnosu o předklinickém zkoušení a klinickém hodnocení léčiv

Opatření federálních orgánů a orgánů republik

Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení dodatečných voleb do zastupitelstev v obcích

Uznesenie Slovenskej národnej rady k návrhu vlády Slovenskej republiky na vyhlásenie obcí Slovenskej republiky za mestá

Uznesenie Predsedníctva Slovenskej národnej rady k návrhu Slovenskej volebnej komisie na uskutočnenie nových volieb do orgánov samosprávy obcí

530

ZÁKON
ze dne 26. listopadu 1990
o dluhopisech

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ
ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Oddíl 1
Základní ustanovení

§ 1

(1) Dluhopis je cenný papír, s nímž je spojeno právo majitele požadovat splácení dlužné částky v nominálních hodnotách a vyplácení výnosů z něj k určitému datu a povinnost osoby oprávněné vydávat dluhopisy (dále jen „emitent") tyto závazky splnit.

(2) S dluhopisem může být spojeno právo na jeho výměnu za jiný druh dluhopisu.

(3) Nominální hodnota dluhopisu je hodnota uvedená v textu dluhopisu.

(4) Kurs dluhopisu je cena, za kterou je dluhopis prodáván.

(5) Vydávat dluhopisy a obchodovat s nimi lze i zaknihováním, čímž se rozumí jejich pouhá evidence v účetnictví. V tomto případě je evidence o stavu a pohybu dluhopisů u emitentů, majitelů a osob oprávněných k obchodování s dluhopisy vedena pomocí výpisů z účtů nebo jiných způsobů vzájemného odsouhlasení stavu a pohybu těchto dluhopisů.

(6) Dluhopis může znít i na cizí měnu; nakládat s ním lze v souladu s devizovými předpisy.[1])

(7) Sběrný dluhopis je dluhopis, na jehož celkové nominální hodnotě se majitelé podílejí určitou částkou nebo počtem kusů dluhopisů, aniž je jim přidělováno pořadové číslo těchto dluhopisů. V emisních podmínkách musí být stanoveno, kdy vydá emitent majiteli konkrétní kusy dluhopisů.

§ 2

Technické provedení obchodovatelných dluhopisů, jakož i provedení kupónových archů, upraví obecně závazný právní předpis, který vydá Státní banka československá.

Oddíl 2
Náležitosti dluhopisů

§ 3

(1) Dluhopis musí obsahovat

a) označení emitenta (název nebo jméno a sídlo nebo bydliště emitenta),
b) název dluhopisu a jeho číselné označení (pořadové číslo, pokud bude více sérií dluhopisů i označení sérií),
c) nominální hodnotu dluhopisu, a to
   ca) v československé měně nejméně jeden tisíc Kčs a vyšší hodnoty vždy v celých tisících Kčs nebo
   cb) v cizí měně, pokud je dluhopis vydán v cizí měně,
d) způsob stanovení výnosu,
e) prohlášení emitenta, že dluží nominální hodnotu dluhopisu jeho majiteli,
f) závazek emitenta splatit nominální hodnotu dluhopisu v určitém termínu nebo termínech, vyplácet určený výnos dluhopisu ve stanovených termínech, způsob těchto výplat a určení platebního místa,
g) u dluhopisů znějících na jméno i jméno jejich prvního majitele,
h) datum vydání dluhopisů a otisk podpisů představitelů emitenta,
i) údaj o rozhodnutí příslušného ministerstva financí o povolení emise dluhopisů, s výjimkou případů, kdy se povolení nevyžaduje.

(2) Text dluhopisu může obsahovat další vymezení práv a povinností.

(3) Jestliže emise dluhopisů bude provedena pouze jejich zaknihováním, nebo jestliže budou vydány sběrné dluhopisy, je emitent povinen zabezpečit samostatné zveřejnění emisních podmínek, které musí obsahovat náležitosti uvedené v odstavci 1.

(4) Při vyplácení výnosu dluhopisu pomocí kupónových archů musí být uvedeno na kupónu označení emitenta, číslo dluhopisu, výše úroku a datum,

[1]) Zákon č.528/1990 Sb., devizový zákon.

ke kterému bude výnos vyplácen a v případě, že je výnos určen pevnou úrokovou sazbou, i částka úroku.

§ 4

(1) Dluhopisy znějí na doručitele nebo na jméno.

(2) Emitent nebo osoba jím pověřená vede seznam majitelů dluhopisů znějících na jméno.

(3) K převodu práv z dluhopisů znějících na doručitele dochází jejich předáním.

(4) Dluhopisy znějící na jméno jsou převoditelné rubopisem, pokud emitent výslovně v textu dluhopisu neuvedl, že jsou nepřevoditelné. O převodu rubopisem platí přiměřeně ustanovení zvláštního předpisu.[2])

(5) Není-li stanoveno jinak, přecházejí práva z dluhopisu na dědice.

(6) U nepřevoditelných dluhopisů znějících na jméno musí být v textu dluhopisu a v podmínkách emise uvedeno, jak bude emitent postupovat v případě úmrtí jejich majitele.

(7) V případě, že se emitent zavazuje k odkupu nepřevoditelných dluhopisů znějících na jméno před uplynutím doby jejich splatnosti, je povinen podmínky tohoto odkupu uvést v podmínkách emise.

§ 5

Stát ručí za závazky vyplývající z emise dluhopisů jen v případech uvedených v tomto zákoně anebo jestliže takový závazek výslovně převezme.

ČÁST DRUHÁ
POVOLENÍ K EMISI DLUHOPISŮ

Oddíl 1
Udělení a odmítnutí povolení

§ 6

Emitenty dluhopisů mohou být právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání podle zvláštního předpisu.[3]) K emisi dluhopisů, s výjimkou státních dluhopisů, je třeba povolení podle tohoto zákona.

§ 7

(1) Povolení k emisi dluhopisů uděluje na žádost právnickým osobám v působnosti orgánů federace federální ministerstvo financí, ostatním právnickým a fyzickým osobám ministerstvo financí České republiky nebo ministerstvo financí Slovenské republiky, příslušné podle sídla nebo bydliště žadatele. Povolení se uděluje se souhlasem Státní banky československé. Příslušné ministerstvo financí zabezpečí pravidelné zveřejňování informací o povolených emisích dluhopisů.

(2) Pokud žádost neobsahuje náležitosti uvedené v § 8, příslušné ministerstvo financí ji vrátí k doplnění.

(3) O žádosti rozhodne příslušné ministerstvo financí do dvou měsíců od doručení žádosti, popřípadě od jejího doplnění.

(4) Povolení se neudělí, pokud žadatel neprokáže schopnost zabezpečit návratnost požadované emise nebo pokud by uvažovaná emise byla v rozporu s finanční politikou státu a nebo pokud by neodpovídala potřebám finančního trhu; důvody musí být žadateli sděleny.

(5) Udělením povolení nevzniká právo na obchodování s dluhopisy na burze a na úřední záznam jejich kursů na burze.

(6) Na rozhodování o povolení se nevztahuje správní řád.

Oddíl 2

§ 8

Žádost o povolení k emisi dluhopisů

(1) V žádosti o povolení je žadatel povinen uvést

a) účel použití požadované emise,
b) svou současnou a předpokládanou finanční situaci a prohlášení, že je schopen zabezpečit návratnost požadované emise, popřípadě zda a jak bude návratnost věcně zajištěna,
c) u dluhopisů, za jejichž splácení nebo úročení převzala záruku právnická nebo fyzická osoba, údaje o ručiteli a jeho finanční situaci, jakož i jeho písemný souhlas s převzetím ručitelského závazku,
d) způsob zveřejnění emisních podmínek a ročních výsledků svého hospodaření.

(2) Součástí žádosti o povolení musí být návrh emisních podmínek, ve kterých je žadatel povinen uvést

a) název dluhopisu,
b) celkovou částku emise a její rozložení do jednotlivých hodnot, emisní kurs a nominální hodnotu dluhopisu,

---

[2]) Zákon č. 191/1950 Sb., směnečný a šekový.

[3]) § 13 zákona č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů.

c) datum emise a splatnosti dluhopisů, způsob jejich emise, splácení a platební místo,

d) výnos dluhopisu (§ 10).

(3) K žádosti připojí žadatel poslední roční účetní závěrku s komentářem přezkoušenou ověřovatelem (auditorem) a vzor dluhopisu. Předložení vzoru dluhopisu se nevyžaduje, bude-li emise provedena pouhým zaknihováním. Ověření roční účetní závěrky se nevyžaduje, jde-li o emisi zaměstnaneckých obligací (§ 21).

ČÁST TŘETÍ
EMISE A SPLÁCENÍ DLUHOPISŮ

Oddíl 1

§ 9
Emise dluhopisů

Emisi dluhopisů, jejich splácení a vyplácení výnosu z dluhopisů mohou emitenti zabezpečit sami nebo prostřednictvím osob oprávněných k obchodování s cennými papíry.

Oddíl 2

§ 10
Výnos dluhopisu

(1) Emitent je povinen vyplácet výnos dluhopisu způsobem a v termínech v dluhopisu stanovených.

(2) Výnos dluhopisu může být stanoven

a) pevnou úrokovou sazbou;

b) pevnou úrokovou sazbou a podílem na zisku;

c) rozdílem mezi nominální hodnotou dluhopisu a jeho nižším emisním kursem;

d) slosovatelnou prémií nebo prémií v závislosti na lhůtě splatnosti dluhopisu;

e) pohyblivou úrokovou sazbou, popřípadě vývojem devizových kursů v závislosti na pohybu úrokových sazeb či kursů na finančním trhu;

f) kombinací výše uvedených způsobů.

§ 11

Vyžadují-li to podmínky finančního trhu, může federální ministerstvo financí v dohodě se Státní bankou československou stanovit a ve Sbírce zákonů vyhlásit opatřením nejvyšší pevnou úrokovou sazbu výnosu nově vydávaných emisí zaměstnaneckých obligací (§ 21).

Oddíl 3
Splácení dluhopisů

§ 12

(1) Emitent je povinen splatit dluhopisy v jejich nominální hodnotě jednorázově ke stanovenému termínu nebo splátkami v několika termínech.

(2) Emitent si může vyhradit možnost předčasného splácení dluhopisů v jejich nominální hodnotě.

(3) Majitel dluhopisu může žádat splacení dluhopisu v jeho nominální hodnotě před stanovenou dobou splatnosti, jen pokud se k tomu emitent v dluhopisu zavázal.

(4) Při splácení nominální hodnoty dluhopisu před stanovenou dobou splatnosti celé emise musí být spolu s dluhopisem vráceny všechny kupóny, které nejsou ještě splatné. Hodnota nevrácených kupónů se odečte.

§ 13

(1) V dluhopisu může emitent stanovit podmínky, za kterých má majitel dluhopisu právo vyměnit jej za jiný dluhopis nebo akcii jím vydané.

(2) Emitent může vydat dluhopisy s předkupním právem na jím vydané akcie.

(3) Práva uvedená v odstavcích 1 a 2 mohou být předmětem samostatného obchodu.

ČÁST ČTVRTÁ
ZVLÁŠTNÍ DRUHY DLUHOPISŮ

Oddíl 1
Hypotéční zástavní listy

§ 14

(1) Hypotéční zástavní listy jsou dluhopisy, jejichž krytí je zabezpečeno zástavním právem na nemovitostech.

(2) Hypotéční zástavní listy mohou vydávat pouze banky a spořitelny, které k tomu získají oprávnění.

(3) Výtěžek prodeje hypotéčních zástavních listů používají banky a spořitelny k poskytování stavebních půjček.

§ 15

Oprávnění podle § 14 odst. 2 uděluje ministerstvo financí České republiky nebo ministerstvo financí Slovenské republiky příslušné podle sídla banky nebo spořitelny.

§ 16

(1) Nominální hodnotu hypotéčních zástavních listů, které jsou v oběhu, musí banka nebo spořitelna krýt plně zástavním právem k nemovitostem.

(2) Není-li krytí hypotéčních zástavních listů z důvodu časového nesouladu mezi jejich splácením a splácením stavebních půjček poskytnutých na základě jejich emise plně zajištěno zástavními právy k nemovitostem, může banka nebo spořitelna dočasně zajistit

krytí hypotéčních zástavních listů, které vydala, penězi nebo státními dluhopisy.

(3) Dočasné krytí hypotéčních zástavních listů penězi nebo státními dluhopisy může činit nejvýše 10% jejich celkové nominální hodnoty a musí být v účetnictví vedeno odděleně.

(4) Pro vydání hypotéčního zástavního listu nesmí banka nebo spořitelna přijmout zajištění zástavním právem k nemovitosti přesahující 60% hodnoty zastavené nemovitosti.

(5) Zástavní právo k nemovitostem zřízené k zajištění hypotéčních zástavních listů zapisuje banka nebo spořitelna do zvláštních seznamů.

(6) Dluhopisy, které nesplňují podmínky uvedené v odstavcích 1 až 5, nesmějí být vydávány s označením „hypotéční zástavní list".

(7) Příslušné ministerstvo financí určí v uděleném oprávnění, jakým způsobem bude vykonáván dohled nad vydáváním hypotéčních zástavních listů a jejich zajištěním.

§ 17

Zástavní práva založená hypotéčními zástavními listy mají přednost před jinými zástavními právy při uspokojování nároků osob ze zástavních práv.

Oddíl 2

Státní dluhopisy

§ 18

(1) Dluhopisy vydávané Českou a Slovenskou Federativní Republikou nebo Českou republikou nebo Slovenskou republikou jsou státními dluhopisy.

(2) Rozsah a dobu splatnosti státních dluhopisů stanoví zákon.

(3) Státní banka československá je povinna předložit příslušnému zákonodárnému sboru své stanovisko k navrhované emisi státních dluhopisů.

§ 19

(1) Příslušná ministerstva financí vydávají v rozsahu stanoveném zákonem jednotlivé druhy státních dluhopisů, určují jejich emisní podmínky a vyhlašují je uveřejněním plného znění ve Sbírce zákonů.

(2) Státní dluhopisy se dávají do prodeje prostřednictvím Státní banky československé.

(3) Činnost spojenou se správou a splácením státního dluhu z titulu státních dluhopisů zabezpečují příslušná ministerstva financí nebo jimi pověřené subjekty.

Oddíl 3

§ 20

Komunální obligace

(1) Dluhopisy označené jako komunální obligace mohou být vydávány

a) bankou nebo spořitelnou a z výtěžku jejich prodeje poskytne banka nebo spořitelna úvěr obci, která o jejich vydání požádala a která za emisi ručí svým majetkem;

b) obcí, která za emisi ručí svým majetkem.

(2) Za emisi podle odstavce 1 písm. b) může převzít záruku banka nebo spořitelna.

Oddíl 4

§ 21

Zaměstnanecké obligace

(1) Zaměstnanecké obligace jsou nepřevoditelné dluhopisy na jméno vydávané emitentem výlučně pro pracovníky, kteří jsou u něho v pracovním poměru nebo poměru obdobném pracovnímu poměru (dále jen „pracovní poměr") a pro pracovníky, jejichž pracovní poměr u emitenta skončil z důvodu jejich odchodu do starobního nebo invalidního důchodu.

(2) V podmínkách emise zaměstnaneckých obligací musí emitent uvést kromě údajů stanovených v § 8 odst. 2, že v případě rozvázání pracovního poměru je povinen zaměstnaneckou obligaci od pracovníka odkoupit a vyplatit mu její nominální hodnotu a splatnou část pevného úrokového výnosu. Pokud emisní kurs zaměstnanecké obligace byl nižší než její nominální hodnota, vyplatí emitent pracovníku emisní kurs zaměstnanecké obligace a poměrnou část rozdílu mezi nominální hodnotou zaměstnanecké obligace a jejím emisním kursem. Tuto povinnost má i vůči osobám, které zaměstnaneckou obligaci zdědily.

(3) Pokud pracovník při rozvázání pracovního poměru nebo dědic zaměstnaneckou obligaci emitentu neprodá ve lhůtě stanovené v podmínkách emise, není emitent povinen vyplácet stanovený výnos.

ČÁST PÁTÁ
ZVLÁŠTNÍ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 22

Sankce

(1) Byly-li dluhopisy vydány bez povolení nebo překročil-li emitent povolenou částku emise dluhopisů, uloží příslušný orgán státní správy[4]) tomu, kdo takto

[4]) Zákon ČNR č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech.
Zákon SNR č. 115/1970 Sb., o finančních správách.

peněžní prostředky získal, aby je odvedl do státního rozpočtu České republiky nebo do státního rozpočtu Slovenské republiky.

(2) Nedodrží-li emitent způsoby stanovení výnosu nebo lhůtu a způsob vyplácení dluhopisů, uloží mu příslušný orgán státní správy[4]) pokutu až do výše 250 000 Kčs.

(3) Odvod nebo pokutu lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy se příslušný orgán státní správy o porušení povinnosti dověděl, nejpozději však do tří let po splatnosti emise.

(4) Odvody podle odstavce 1 a výnos pokut podle odstavce 2 jsou příjmem státního rozpočtu České republiky nebo státního rozpočtu Slovenské republiky podle sídla orgánu státní správy, který sankci uložil.

(5) Uložením sankcí podle odstavců 1 a 2 zůstává nedotčena odpovědnost podle hospodářskoprávních, trestněprávních a občanskoprávních předpisů.

§ 23

Práva z dluhopisů se promlčují uplynutím 10 let ode dne jejich splatnosti.

§ 24

O umořování ztracených nebo zničených dluhopisů platí zvláštní předpisy.[5])

§ 25

Ministerstvo financí České republiky a ministerstvo financí Slovenské republiky mohou obecně závazným právním předpisem podrobně upravit podmínky emise hypotéčních zástavních listů a komunálních obligací.

§ 26

Fyzické osoby mohou do konce roku 1992 přikládat k žádosti o povolení emise dluhopisů roční účetní závěrku (§ 8 odst. 3) bez přezkoušení ověřovatelem (auditorem).

§ 27

(1) Dluhopisy vydané na základě povolení federálního ministerstva financí před účinností tohoto zákona se považují za dluhopisy vydané podle tohoto zákona; emitent může požádat ministerstvo financí (§ 7 odst. 1) o povolení změny schválených podmínek emise do jednoho roku po nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) V žádosti uvede emitent charakteristiku změny a její zdůvodnění. O žádosti rozhodne příslušné ministerstvo financí do jednoho měsíce od doručení žádosti.

(3) Pokud majitel dluhopisu se změnou emisních podmínek nesouhlasí, musí mu emitent na požádání splatit nominální hodnotu dluhopisu a splatný úrok.

(4) Změny emisních podmínek je emitent povinen uveřejnit obdobným způsobem jako původní emisní podmínky.

§ 28

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. února 1991.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

531

ZÁKON
České národní rady
ze dne 28. listopadu 1990
o územních finančních orgánech

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

(1) Územní finanční orgány jsou orgány státní správy, které

a) vykonávají správu daní, dávek, poplatků, odvodů, sankčních odvodů za porušení rozpočtové kázně, příspěvků, pokut a penále (dále jen „daně") odváděných do:

1. státního rozpočtu České republiky nebo

[5]) Zákon č. 95/1963 Sb., o státním notářství a o řízení před státním notářstvím (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

do státního rozpočtu České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen „státní rozpočet federace"),

2. do rozpočtů obcí a rozpočtů okresních úřadů, s výjimkou domovní daně, místních a správních poplatků vybíraných obcemi a okresními úřady a pokut ukládaných obcemi a okresními úřady,
3. státních fondů České republiky[1]) nebo federálních účelových fondů,[2]) pokud k tomu není zákonem zmocněn jiný orgán,

b) vykonávají správu finančně ekonomických nástrojů v zahraničním obchodě, dotací, příspěvků a jiných přídělů (dále jen „dotace") poskytovaných ze státního rozpočtu České republiky nebo státního rozpočtu federace a ze státních fondů České republiky nebo federálních účelových fondů,

c) provádějí řízení o přestupcích v oboru jejich působnosti,

d) provádějí finanční revize (dále jen „revize"),

e) provádějí cenovou kontrolu podle zvláštních předpisů.[3])

(2) Správou daní se rozumí právo činit opatření potřebná ke správnému zjištění, stanovení a splnění daňových povinností fyzických a právnických osob (dále jen „poplatníci"), zejména právo daně vyměřit, vybrat, vyúčtovat, vymáhat a kontrolovat jejich splnění ve stanovené výši a době.

(3) Správou dotací se rozumí právo kontrolovat u příjemce dotace dodržení podmínek pro čerpání a použití dotací a v případě neoprávněného čerpání nebo použití uložit a vymáhat jejich vrácení. Příjemcem dotace je každý, kdo nárokuje a čerpá z účtu u peněžního ústavu prostředky státního rozpočtu České republiky nebo státního rozpočtu federace, popřípadě státních fondů České republiky nebo federálních účelových fondů.

(4) Revizí se rozumí právo zjišťovat a přezkoumávat u poplatníků, plátců daní a příjemců dotací veškeré skutečnosti rozhodné pro stanovení jejich finančních vztahů ke státnímu rozpočtu České republiky, státnímu rozpočtu federace nebo rozpočtům okresních úřadů a obcí, popřípadě ke státním fondům České republiky nebo federálním účelovým fondům. Zjišťuje se, zda plnění daňových povinností, tvorba a použití fondů nebo hospodaření s prostředky státního rozpočtu České republiky, rozpočtů okresních úřadů a rozpočtů obcí, pokud byly určeny na úhradu nákladů vznikajících obcím plněním úkolů v přenesené působnosti ve výkonu státní správy, odpovídá podmínkám daným obecně závaznými právními předpisy. Současně se zjišťuje, zda podle obecně závazných předpisů nevznikla povinnost zaplatit pokuty a penále do státního rozpočtu České republiky nebo státního rozpočtu federace, popřípadě do státních fondů České republiky nebo federálních účelových fondů.

§ 2

Soustavu územních finančních orgánů tvoří finanční úřady a finanční ředitelství.

Místní příslušnost

§ 3

Místní příslušnost územních finančních orgánů se řídí, pokud tento zákon nebo zvláštní předpisy nestanoví jinak, bydlištěm nebo sídlem poplatníka, plátce daní,[4]) popřípadě příjemce dotace.

§ 4

(1) Pro poplatníky, kteří

a) nemají v České a Slovenské Federativní Republice bydliště, ale obvykle se zde zdržují,[5]) je příslušný finanční úřad, v jehož územním obvodu se zdržují. Pro poplatníky, kteří nemají v České a Slovenské Federativní Republice bydliště a ani se zde obvykle nezdržují, je příslušný finanční úřad v Praze 1,

b) mají sídlo v cizině, ale zdroj příjmů plyne z činnosti vykonávané ve stálé provozovně[6]) na území České republiky, je příslušný finanční úřad, v jehož územním obvodu je zřízena stálá provozovna.

---

[1]) § 15 zákona České národní rady č.576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky).

[2]) § 22 zákona č. 563/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky státního rozpočtu federace (rozpočtová pravidla federace).

[3]) § 3 odst. 7 zákona České národní rady č. 134/1973 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 23/1989 Sb.).

[4]) § 9 zákona č. 36/1965 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, ve znění zákona č. 160/1968 Sb.

§ 10 vyhlášky federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 161/1976 Sb., kterou se provádí zákon o dani ze mzdy.

[5]) § 1 odst. 3 zákona č. 389/1990 Sb., o dani z příjmu obyvatelstva.

[6]) § 3 odst. 7 zákona č. 157/1989 Sb., o důchodové dani.

(2) Je-li daň vybírána srážkou,[7]) je příslušný finanční úřad, v jehož územním obvodu má dlužník bydliště nebo sídlo.

(3) Správu zemědělské daně z pozemků placené občany vykonává finanční úřad, v jehož územním obvodu užívá poplatník pozemky. Užívá-li pozemky v územních obvodech několika finančních úřadů, vykonává správu každý finanční úřad z pozemků ležících v jeho územním obvodu.

(4) K vyměření daně z příjmů obyvatelstva je příslušný finanční úřad, v jehož územním obvodu měl poplatník bydliště 31. 12. roku, za který se daň vyměřuje.

(5) V pochybnostech určí místní příslušnost finanční ředitelství; jedná-li se o určení místní příslušnosti mimo obvod jeho působnosti, určí ji ministerstvo financí České republiky (dále jen „ministerstvo").

(6) V případech neupravených tímto zákonem nebo zvláštními předpisy stanoví místní příslušnost územních finančních orgánů vláda České republiky (dále jen „vláda") nařízením.

Finanční úřady

§ 5

Finanční úřady zřizuje a jejich územní působnost stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 6

(1) Finanční úřad

a) vykonává správu daní, popřípadě i dotací,
b) provádí řízení o přestupcích.

(2) Správu dotací provádějí vybrané finanční úřady. Ministerstvo vyhláškou určí, které finanční úřady a ve kterých územních obvodech správu dotací vykonávají.

§ 7

Finanční úřad řídí a za jeho činnost odpovídá ředitel, kterého jmenuje a odvolává ředitel finančního ředitelství.

Finanční ředitelství

§ 8

(1) Zřizují se finanční ředitelství, jejichž sídla stanoví ministerstvo vyhláškou.

(2) Finanční ředitelství vykonává svoji působnost v územním obvodu tvořeném územními obvody jím řízených finančních úřadů. Územní působnost finančních ředitelství stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 9

Finanční ředitelství

a) řídí finanční úřady,
b) přezkoumává rozhodnutí finančních úřadů vydaná ve správním řízení,
c) provádí revize,
d) provádí cenovou kontrolu.

§ 10

(1) Finanční ředitelství je rozpočtovou organizací. Zajišťuje osobní a věcné potřeby finančních úřadů, které řídí.

(2) Finanční ředitelství řídí a za jeho činnost odpovídá ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr financí České republiky.

(3) Finanční ředitelství může v obvodu své působnosti v odůvodněných případech pověřit správou některých daní a dotací a řízením o přestupcích jiný než místně příslušný finanční úřad.

§ 11

Ministerstvo

a) řídí finanční ředitelství,
b) přezkoumává rozhodnutí finančních ředitelství vydaná ve správním řízení,
c) v odůvodněných případech provádí úkony, které jinak patří do pravomoci finančních úřadů nebo finančních ředitelství,
d) v odůvodněných případech může pověřit jiný než místně příslušný územní finační orgán správou některých daní, řízením o přestupcích a prováděním revizí;
e) určí bližší podmínky konkursního řízení na obsazování míst ředitelů finančních úřadů a finančních ředitelství.

Práva a povinnosti pracovníků územních finančních orgánů

§ 12

(1) Pracovníci územních finančních orgánů jsou oprávněni provádět všechny úkony potřebné pro výkon správy daní a dotací, revize a řízení o přestupcích. Jsou zejména oprávněni požadovat potřebné informace a vysvětlení, vstupovat do provozních místností, zařízení a prostorů poplatníků, plátců daní a příjemců dotací, nahlížet do účetních písemností a jiných podkladů, včetně záznamů na technických nosičích dat, a jeli nebezpečí, že prověřovaný materiál (spisy, hotové

[7]) § 19 zákona č. 157/1989 Sb., ve znění zákona č. 108/1990 Sb.
§ 12 a 21 zákona č. 389/1990 Sb.

výrobky, tržby apod.) bude ztracen, zničen nebo zavlečen, vzít jej na nezbytnou dobu do úschovy.

(2) Pracovníci územních finančních orgánů jsou povinni zachovávat hospodářské a služební tajemství o skutečnostech, o nichž se při výkonu své činnosti dozvěděli.

§ 13

Pracovníci územních finančních orgánů nesmějí výdělečně provádět kontrolní, daňovou a účetní poradenskou či obdobnou činnost pro poplatníky, plátce daní a příjemce dotací. Zároveň nesmějí vykonávat činnost auditorů, revizorů účtů, členů dozorčích nebo správních rad nebo členů představenstev.[8])

§ 14

Povinnosti poplatníků, plátců daní a příjemců dotací

(1) Poplatníci, plátci daní a příjemci dotací, jakož i všichni jejich pracovníci jsou povinni poskytnout na požádání pracovníkům územních finančních orgánů veškerou pomoc, zejména předložit účetní písemnosti, kalkulační a rozpočtové podklady, záznamy na technických nosičích dat, plány, materiály o prověrkách, kontrolách, revizích a inspekcích všeho druhu, a to i těch, které provedly jiné orgány.

(2) Poplatníci, plátci daní a příjemci dotací jsou povinni pro účely správy daní a dotací a pro provádění revizí předkládat hlášení (přiznání, vyúčtování) ve lhůtách a v rozsahu, které stanoví zvláštní předpisy.

§ 15

Řízení před územními finančními orgány

(1) Pro řízení ve věcech daní, dotací a cenové kontroly platí zvláštní předpisy.[3]),[9])

(2) V řízení o přestupcích postupují územní finanční orgány v oboru své působnosti podle zvláštních předpisů.[10])

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 16

(1) Právo hospodaření s národním majetkem dosud užívaným okresními, městskými, obvodními a krajskými finančními správami a Finanční správou v hlavním městě Praze přechází bezúplatně na finanční ředitelství.

(2) Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů pracovníků finančních správ přecházejí na finanční ředitelství.

(3) Na finanční ředitelství přecházejí všechny pohledávky a závazky finančních správ.

(4) Pokud se v právních předpisech užívá pojem okresní finanční správa, rozumí se tím finanční úřad. Pokud se užívá pojem krajská finanční správa, rozumí se tím finanční ředitelství.

§ 17

Zrušují se

a) zákon České národní rady č. 33/1970 Sb., o finančních správách,

b) poslední věta v § 12 odst. 3 vyhlášky federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 161/1976 Sb., kterou se provádí zákon o dani ze mzdy.

§ 18

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1991.

Burešová v. r.
Pithart v. r.

---

[8]) § 14 odst. 3 zákona č. 173/1988 Sb., o podniku se zahraniční majetkovou účastí.
Vyhláška federálního ministerstva financí č. 63/1989 Sb., o ověřovatelích (auditorech) a jejich činnosti.
Hospodářský zákoník č. 109/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 104/1990 Sb., o akciových společnostech.
Zákon č. 111/1990 Sb., o státním podniku.

[9]) Vyhláška ministerstva financí č. 16/1962 Sb., o řízení ve věcech daní a poplatků.
Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).
Nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 112/1985 Sb., o státním řízení cen.

[10]) Zákon České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

532

NAŘÍZENÍ VLÁDY
České a Slovenské Federativní Republiky
ze dne 3. prosince 1990
o vydání státních dluhopisů k úhradám pohledávek z přiznaných odškodnění podle zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařizuje podle § 23 odst. 6 písm. b) zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci:

§ 1

K úhradám pohledávek z přiznaných odškodnění podle zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, pokud nebudou zcela nebo částečně vypořádány v hotovosti,[1]) se vydávají zúročitelné státní dluhopisy (dále jen „dluhopisy").

§ 2

(1) Celkový rozsah vydávaných dluhopisů se stanoví až do částky 2 mld Kčs.

(2) Dluhopisy počínaje dnem vyhlášení tohoto nařízení vydá postupně federální ministerstvo financí. Jejich předávání a proplácení oprávněným osobám zabezpečí jím pověřená banka.

§ 3

(1) Dluhopisy znějí na doručitele.

(2) Text dluhopisu obsahuje:

a) název „5% státní dluhopis České a Slovenské Federativní Republiky, vydaný podle nařízení vlády č. 532/1990 Sb., o vydání státních dluhopisů k úhradám pohledávek z přiznaných odškodnění podle zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci",

b) pořadové číslo a označení série,

c) nominální hodnotu a závazek jejího postupného splácení ve stanovených časových termínech spolu se stanovenými úroky,

d) datum vydání a otisk podpisu ministra financí České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 4

(1) Dluhopisy se vydávají v hodnotách po 1000 Kčs a 10 000 Kčs ve slovenském jazyce, v hodnotách po 5000 Kčs a 20 000 Kčs v českém jazyce.

(2) Ke každému dluhopisu se připojí poukázkový arch s deseti poukázkami znějícími na roční kapitálovou splátku a celoroční úrok z nesplacené jistiny.

§ 5

Zúročení dluhopisu se stanoví na 5% ročně.

§ 6

(1) Dluhopisu se splatí postupně do deseti let stejnými ročními splátkami, a to počínaje prvním rokem po vydání příslušné emise dluhopisů.

(2) Dojde-li ke splacení dluhopisu před splatností na něm vyznačenou, zúročuje se do dne splacení dluhopisu.

§ 7

Federální ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem financí České republiky, ministerstvem financí Slovenské republiky a Státní bankou československou může splatit dluhopisy i před stanovenou dobou splatnosti.

§ 8

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Čalfa v. r.

[1]) § 23 odst. 5 zákona.

533

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 26. listopadu 1990

o udělování povolení k zahraničně obchodní činnosti, o provádění zahraničně obchodní činnosti bez registrace nebo povolení a o provádění zahraničně obchodní činnosti zahraničními osobami

Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví podle § 9 a § 12 odst. 3 zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění zákona č. 102/1988 Sb. a zákona č. 113/1990 Sb. (dále jen „zákon"):

Oddíl 1

Žádost o udělení povolení k zahraničně obchodní činnosti

§ 1

(1) Žádost o udělení povolení k zahraničně obchodní činnosti (dále jen „žádost") obsahuje pokud jde o

a) právnickou osobu, její název, sídlo, právní formu, statutární orgány, identifikační číslo a její předmět činnosti;

b) fyzickou osobu, jméno a příjmení, název, pod kterým podniká, rodné číslo, identifikační číslo, předmět činnosti, bydliště a hospodářskou činnost, ke které je oprávněna na základě zvláštních předpisů.

(2) Československá osoba uvede v žádosti o udělení povolení k zahraničně obchodní činnosti dále:

a) druh a rozsah požadované zahraničně obchodní činnosti;

b) označení rozhodnutí na základě nichž je oprávněna provádět činnost, k níž je podle zvláštních předpisů na území České a Slovenské Federativní Republiky takové rozhodnutí potřebné, má-li být taková činnost prováděna jako zahraničně obchodní činnost.

(3) Československá osoba připojí k žádosti o udělení povolení k zahraničně obchodní činnosti výpis z podnikového rejstříku o zápisu československé osoby do tohoto rejstříku včetně jejího předmětu činnosti, doklad o složení kauce a další doklady, prokazující údaje uvedené v žádosti podle ustanovení odstavce 2 písm. b).

(4) Zahraniční osoba doloží údaje uvedené v žádosti úředně ověřenými listinami a jejich ověřenými překlady do českého nebo slovenského jazyka. V žádosti označí zahraniční osoba československou osobu, kterou zmocnila k tomu, aby za ni přijímala sdělení týkající se vyřizování žádosti, pokud žádost nepodává sama.

(5) Federální ministerstvo zahraničního obchodu (dále jen „ministerstvo") může podle povahy případu od předložení některých údajů uvedených v předchozích odstavcích upustit.

§ 2

Žádost doložená stanovenými doklady se předkládá ministerstvu v českém nebo slovenském jazyce. Neobsahuje-li žádost stanovené náležitosti nebo není-li doložena stanovenými doklady, vyzve ministerstvo žadatele, aby zjištěné nedostatky v určené lhůtě odstranil. Neodstraní-li žadatel v určené lhůtě nedostatky žádosti, ministerstvo žádost odmítne.

§ 3

V povolení k provádění zahraničně obchodní činnosti vymezí ministerstvo rozsah povolené zahraničně obchodní činnosti a případně dobu platnosti.

Oddíl 2

Zahraničně obchodní činnosti, které mohou být prováděny bez registrace nebo povolení

§ 4

Registrace zahraničně obchodní činnosti nebo povolení k provádění zahraničně obchodní činnosti se nevyžaduje:

a) k vývozu a dovozu dokumentů, informativních podkladů nebo přiměřeného množství vzorků a preparátů, které nelze dokumentací nahradit, pokud jsou nutné k uzavření nebo plnění smluv mezi československými a zahraničními osobami;

b) k vývozu a dovozu informativních podkladů k šíření poznatků z oblasti vědy a techniky v hromadných sdělovacích prostředcích, pokud tyto informativní podklady nejsou vyváženy nebo dováženy za účelem poskytování nebo přijímání služeb;

c) k vývozu a dovozu informativních podkladů, uskutečňovanému při jejich bezplatné výměně mezi československými a zahraničními výzkumnými a vývojovými ústavy a vysokými školami;

d) k vývozu a dovozu věcí a k přijímání a poskytování služeb souvisejících s hospodařením s národním

majetkem v zahraničí, pokud jsou prováděny federálním ministerstvem zahraničních věcí nebo československým zastupitelským úřadem ve státě jeho působnosti, při zabezpečování úkolů státní správy pro oblast zahraniční politiky;

e) k vývozu věcí včetně přiměřeného množství potravin nutných pro zajištění provozu rekreačních zařízení v zahraničí, které jsou ve vlastnictví nebo trvalém užívání československých osob;

f) k vývozu nebo nákupu v zahraničí přiměřeného množství potravin nebo jiných věcí, sloužících k uspokojování osobních potřeb československých fyzických osob vyslaných ke služebnímu pobytu v zahraničí, pokud je tento vývoz nebo nákup uskutečňován československou osobou, která československé fyzické osoby ke služebnímu pobytu v zahraničí vyslala;

g) k vývozu a dovozu přiměřeného množství potravin pro gastronomické akce, uskutečňované za účelem propagace národní kuchyně;

h) k vývozu, dovozu nebo nákupu v zahraničí přiměřeného množství potravin nebo jiných věcí, sloužících k uspokojování osobních potřeb cestujících a posádek v průběhu dopravy provozované osobami oprávněnými k zahraničně hospodářské činnosti v oblasti dopravy;

i) pro pohyb dopravních prostředků přes hranice České a Slovenské Federativní Republiky s příslušným technickým vybavením a příslušnými doklady při oprávněném provozování mezinárodní dopravy;

j) k vývozu nebo dovozu součástek nutných pro zajištění provozu dopravních prostředků československými osobami v zahraničí nebo zahraničními osobami v České a Slovenské Federativní Republice a k dovozu zahraničních tiskovin, používaných při uskutečňování dopravy, informační služby a odborného výcviku personálu, jestliže jej uskutečňují československé osoby oprávněné k poskytování zahraničně hospodářských služeb v oblasti dopravy;

k) k nájmu a pronájmu dopravních a přepravních prostředků, přepravních pomůcek a jiné dopravní techniky a zařízení československými osobami oprávněnými k provozování dopravy od zahraničních osob nebo zahraničním osobám;

l) ke zprostředkovatelské činnosti vykonávané československými osobami, oprávněnými k provozování dopravy pro československé osoby ve styku se zahraničními osobami v souvislosti s uskutečňováním mezinárodní dopravy;

m) k dovozu a vývozu věcí souvisejících s účastí na mezinárodních výstavách a veletrzích jakož i věcí sloužících k provádění propagační činnosti na těchto akcích a k přijímání služeb československými osobami od zahraničních osob souvisejících s účastí na mezinárodních výstavách a veletrzích;

n) k vývozu a dovozu zemědělských strojů včetně účelových letadel za účelem výpomoci při zemědělských pracích, jestliže tyto stroje budou po ukončení výpomoci vyvezeny nebo dovezeny zpět;

o) k dovozu a vývozu věcí uskutečňovanému československými osobami z prostředků poskytnutých mezinárodními organizacemi OSN, na jejichž vědeckovýzkumných programech se tyto československé osoby podílejí;

p) k vývozu a dovozu přístrojů a drobných zařízení vysokých škol a organizací, které jsou přímo řízeny ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky nebo ministerstvem školství, mládeže a sportu Slovenské republiky;

q) k dovozu a vývozu propagačních dokumentů a předmětů za účelem propagace vlastní hospodářské činnosti;

r) k dovozu a vývozu věcí nutných k poskytování služeb nebo k výkonu povolání s výjimkou věcí vyvážených nebo dovážených za účelem prodeje nebo jiného úplatného zcizení;[1])

s) k dovozu a vývozu děl prováděnému jejich autory za účelem jejich prodeje;

t) k poskytování služeb československými osobami spočívajících v přenechání nebytových prostor k užívání;

u) k dovozu předmětů do sbírkových fondů galerií, muzeí a knihoven;

v) k poskytování ověřovatelských (auditorských), poradenských a konzultačních služeb, pokud jsou poskytovány československými osobami zahraničním osobám;

w) k poskytování překladatelských, tlumočnických a průvodcovských služeb, pokud jsou poskytovány československými osobami zahraničním osobám;

x) k poskytování ubytovacích a bezprostředně souvisejících služeb, pokud se uskuteční v místě ubytování a pokud jsou poskytovány československými osobami zahraničním osobám.

§ 5

(1) Československé osoby, které provádějí vývoz nebo dovoz věcí; mohou bez registrace nebo bez povolení k zahraničně obchodní činnosti poskytovat služby

[1]) § 6 zákona.

související s touto činností, pokud poskytování těchto služeb nepodléhá registraci nebo povolení podle § 18 odst. 1 písm. a) a b) zákona.

(2) Československé osoby, které provádějí zahraničně obchodní činnost nebo poskytují zahraničně hospodářské služby, mohou přijímat bez registrace nebo bez povolení služby, které jsou nezbytné pro výkon těchto činností.

§ 6

Zahraniční osoby nepotřebují povolení k zahraničně obchodní činnosti k poskytování jednorázových služeb zahraničním osobám na území České a Slovenské Federativní Republiky, jestliže tyto služby souvisejí s uspokojováním jejich osobních potřeb, nebo s uzavíráním nebo plněním smluv v mezinárodním obchodě.

Oddíl 3

Provádění zahraničně obchodní činnosti zahraničními osobami na území České a Slovenské Federativní Republiky

§ 7

Zahraniční osoby mohou na území České a Slovenské Federativní Republiky provádět zahraničně obchodní činnost, k níž jsou oprávněny na základě § 7 odst. 4 písm. b) zákona, v tomto rozsahu:

a) jednat o uzavření smluv prostřednictvím československých osob, které jsou oprávněny k zahraničně obchodní činnosti, týkající se poskytování služeb při zprostředkování obchodních operací nebo jež mohou podle zákona vykonávat tuto činnost bez povolení;
b) vykonávat prostřednictvím svého obchodního zastupitelství činnosti způsobem a v rozsahu stanoveném předpisem vydaným podle § 39 zákona;
c) poskytovat plnění smluv prostřednictvím československých nebo zahraničních osob oprávněných k zahraničně obchodní činnosti.

Oddíl 4

Ustanovení závěrečná

§ 8

Zrušují se:

a) vyhláška č. 60/1980 Sb., o udělování povolení k zahraničně obchodní činnosti a o provádění zahraničně obchodní činnosti zahraničními osobami, ve znění vyhlášky č. 85/1987 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 60/1980 Sb., o udělování povolení k zahraničně obchodní činnosti a o provádění zahraničně obchodní činnosti zahraničními osobami;
b) výnos federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 16/1983 Věstníku federálního ministerstva zahraničního obchodu o zahraničně obchodní činnosti při zabezpečování úkolů v oblasti zahraniční politiky (reg. v částce 10/1984 Sb.).

§ 9

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1991.

Ministr:
v z. **Brabec** v. r.

534

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 5. prosince 1990,

kterou se mění vyhláška č. 41/1985 Sb., o neobchodních vývozech a dovozech věcí, ve znění vyhlášek č. 179/1988 Sb., č. 118/1989 Sb., č. 4/1990 Sb., č. 52/1990 Sb., č. 225/1990 Sb. a č. 423/1990 Sb.

Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví podle § 54 zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění zákona č. 102/1988 Sb. a č. 113/1990 Sb.:

Článek I

Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu o neobchodních vývozech a dovozech věcí č. 41/1985 Sb., ve znění vyhlášek č. 179/1988 Sb., č. 118/1989 Sb., č. 4/1990 Sb., č. 52/1990 Sb., č. 225/1990 Sb. a č. 423/1990 Sb., se mění takto:

1. Položka č. 3 přílohy č. 4 vyhlášky zní:
„3. osobní automobily s dvoutaktním motorem“.

Článek II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
v z. Ing. **Pancíř** v. r.

535

VYHLÁŠKA

ministerstva pro správu národního majetku a jeho privatizaci České republiky

ze dne 29. listopadu 1990

o veřejných dražbách při převodech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby a o vstupném na tyto dražby

Ministerstvo pro správu národního majetku a jeho privatizaci České republiky podle § 25 zákona č. 427/1990 Sb., o převodech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, stanoví:

§ 1

Tato vyhláška upravuje podrobnosti o veřejných dražbách provozních jednotek, ke kterým měly ke dni 1. listopadu 1990 právo hospodaření státní podniky, rozpočtové a příspěvkové organizace a národní výbory (dále jen „organizace"), k nimž dochází při převodech majetku státu podle zákona o převodech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby (dále jen „zákon").[1])

§ 2

Předmět veřejné dražby

Předmětem veřejné dražby (dále jen „dražba") mohou být jen provozní jednotky zařazené do seznamů provozních jednotek vyhotovených okresními komisemi pro privatizaci nebo Pražskou komisí pro privatizaci národního majetku (dále jen „komise") a potvrzených ministerstvem pro správu národního majetku a jeho privatizaci České republiky (dále jen „ministerstvo").

§ 3

Účastníci dražby

(1) Účastníci dražby (§ 3 a § 13 odst. 2 zákona) jsou při vstupu do dražební místnosti povinni předložit potvrzení příslušné pobočky peněžního ústavu o složení dražební jistoty. Je-li účastníkem dražby právnická osoba, je ten, kdo jedná jejím jménem povinen předložit též doklad o tom, že je oprávněn jménem této právnické osoby účastnit se dražby a doklad totožnosti.

(2) Účastníci dražby a ostatní přítomní na dražbě jsou v průběhu jejího konání povinni nerušit průběh dražby, dbát pokynů organizátorů dražby a podrobit se opatřením přijatým k udržování pořádku v dražební místnosti a jejím okolí.

§ 4

Vstupné na dražbu

(1) Dražbě může být přítomen každý občan, který zaplatil vstupné. Účastníci dražby vstupné neplatí.

(2) Vstupné do jedné dražební místnosti činí 50 Kčs na osobu a den.

§ 5

Organizační zabezpečení dražby

(1) Dražby organizují a na jejich průběh dohlížejí komise prostřednictvím svých členů, které pověřují účastí na jejich konání.

(2) Komise je povinna zajistit účastníkům dražby přednostní vstup do dražební místnosti a vymezit pro ně prostor, ve kterém budou moci nerušeně provádět úkony spojené s dražbou.

(3) Komise zabezpečí, aby v dražební místnosti byly všem účastníkům dražby zpřístupněny seznamy provozních jednotek, které budou v jejím průběhu vydražovány.

§ 6

Dražební místnost

Komise je povinna pro konání dražby zajistit vhodnou místnost, která je veřejně přístupná, dostatečně prostorná, osvětlená a má vhodnou akustiku.

§ 7

(1) Dražbu provádí licitátor. Licitátora jmenuje komise.

(2) Komise je povinna pro každou dražbu připravit náhradního licitátora pro případ, že by dražbu provádějící licitátor nemohl ve své činnosti pokračovat.

§ 8

Licitátorem může být jmenována fyzická osoba starší 18 let, bezúhonná, s retorickými předpoklady, fyzicky i psychicky způsobilá k výkonu této činnosti.

[1]) Zákon č. 427/1990 Sb., o převodech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby.

§ 9

(1) Komise je povinna dohlížet na činnost licitátora, zejména na to, zda při dražbě postupuje v souladu se zákonem a s touto vyhláškou, zda při dražbě jednotlivých provozních jednotek nepostupuje kvapně a zda se chová k jednotlivým účastníkům dražby nestranně.

(2) Neplní-li licitátor řádně své povinnosti, může ho komise v průběhu dražby odvolat a na jeho místo jmenuje náhradního licitátora.

§ 10

(1) Komise může zastavit konání dražby v případě, že z technických důvodů nebo pro nevhodné chování účastníků dražby a ostatních přítomných na dražbě nebude možné v dražbě pokračovat.

(2) Komise může též vyloučit z konání veřejné dražby účastníka, který se chová v rozporu se zákonem a s touto vyhláškou.

Průběh dražby

§ 11

Komise před zahájením dražby přidělí každému účastníku dražby dražební číslo, které mu vydá na zřetelně viditelné tabulce.

§ 12

(1) Licitátor zahajuje dražbu oznámením provozní jednotky, která je předmětem dražby, její vyvolávací ceny (§ 8 zákona), ceny zásob bez předmětů postupné spotřeby a oznámením, zda se jedná o první či opakovanou dražbu.

(2) Licitátor zopakuje vyvolávací cenu a účastníci dražby činí nabídky. Nabídka se činí zvednutím dražebního čísla.

(3) Pokud nabídku ve výši vyvolávací ceny činí více účastníků, licitátor určí toho z nich, který se přihlásil jako první a v jeho prospěch opakuje nabídku třikrát spolu s dodatkem „poprvé", „podruhé", „potřetí".

(4) Pokud jiný účastník dražby do doby doznění poslední vyvolávky dá vyšší nabídku, licitátor opakuje tuto nabídku ve prospěch tohoto účastníka dražby třikrát spolu s dodatkem „poprvé", „podruhé", „potřetí".

(5) Licitace podle odstavce 4 se opakuje tolikrát, kolikrát je učiněna do doby doznění poslední vyvolávky nová vyšší nabídka.

(6) Nejmenší povolený rozdíl mezi navzájem následujícími nabídkami (dále jen „příhoz") činí 100 Kčs. Činí-li stejnou nabídku nejméně dva účastníci dražby, může licitátor nejmenší povolený příhoz zvýšit.

(7) Trojí opakování vyvolávky se provádí bez ukvapenosti a zvláště pak poslední vyvolávka až po třech minutách, které uplynou od předposlední vyvolávky. Po doznění poslední vyvolávky licitátor úhozem dražebního kladívka určí provozní jednotku k prodeji tomu, kde poslední nabídku učinil a zároveň zvolá jeho dražební číslo.

(8) Neučiní-li žádný z účastníků dražby nabídku alespoň ve výši vyvolávací ceny, opakuje licitátor vyvolávací cenu třikrát spolu s dodatkem „poprvé", „podruhé", „potřetí" a tím dražbu ukončí.

§ 13

(1) Nepodaří-li se provozní jednotku vydražit způsobem uvedeným v § 12 a účastní-li se na dražbě nejméně pět osob, licitátor vyvolávací cenu postupně snižuje, a to vždy o 10 %, nejvýše však o 50 % vyvolávací ceny (§ 10 zákona) anebo při opakované dražbě o 80 % vyvolávací ceny (§ 13 odst. 3 zákona).

(2) Pokud projeví zájem o vydražovanou provozní jednotku více účastníků, postupuje licitátor podle § 12. Projeví-li zájem o vydražovanou provozní jednotku pouze jeden účastník dražby, licitátor úhozem dražebního kladívka určí provozní jednotku k prodeji tomuto účastníku.

§ 14

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1991.

Ministr:

Ing. **Ježek** CSc. v. r.

536

VYHLÁŠKA

Ministerstva školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky

z 30. októbra 1990

o zriaďovaní a činnosti cirkevných škôl

Ministerstvo školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky a Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky podľa § 57b ods. 3 zákona č. 29/1984 Zb. o sústave základných a stredných škôl (školský zákon) v znení zákona č. 171/1990 Zb. ustanovuje:

Zriaďovanie cirkevných škôl a škôl náboženských spoločností

§ 1

(1) Cirkev alebo náboženská spoločnosť (ďalej iba „cirkev") zriaďuje za podmienok ustanovených touto vyhláškou cirkevné základné školy, cirkevné špeciálne školy, cirkevné stredné školy, cirkevné strediská praktického vyučovania a cirkevné učilištia (ďalej iba „cirkevná škola").[1])

(2) Cirkev zriaďuje cirkevné školy po ich zaradení do siete škôl ustanovenej Ministerstvom školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky (ďalej iba „ministerstvo školstva") alebo Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej iba „ministerstvo zdravotníctva").

§ 2

Postup pri zriaďovaní a zrušovaní cirkevných škôl do siete

(1) Návrh na zaradenie cirkevnej školy do siete alebo jej vyradenie zo siete predkladá cirkevný orgán, ktorý bude plniť funkciu zriaďovateľa cirkevnej školy (ďalej iba „zriaďovateľ") pre nasledujúci školský rok ministerstvu školstva alebo ministerstvu zdravotníctva do 31. októbra.

(2) Návrh na zaradenie cirkevnej školy do siete obsahuje

a) názov zriaďovateľa školy,
b) druh, typ a názov školy,
c) počty učební a ich vybavenie didaktickou technikou, počet učiteľov a ich odborná a pedagogická spôsobilosť, počet žiakov v triedach,
d) posudok orgánu hygienickej služby o vhodnosti objektu školy,
e) názov študijných odborov a učebných odborov pri stredných odborných školách, stredných odborných učilištiach, strediskách praktického vyučovania, špeciálnych školách a učilištiach,
f) učebné plány a učebné osnovy jednotlivých vyučovacích predmetov všetkých ročníkov s uvedením rozsahu vyučovacích hodín.

(3) Návrh na vyradenie cirkevnej školy zo siete obsahuje

a) dôvod vyradenia zo siete,
b) spôsob, akým sa zabezpečí príprava žiakov v študijných odboroch a učebných odboroch, v ktorých sa žiaci pripravovali v doterajšej cirkevnej škole.

(4) Pri opakovanom zistení závažných nedostatkov v personálnom alebo materiálnom vybavení alebo v činnosti cirkevnej školy ministerstvo školstva alebo ministerstvo zdravotníctva cirkevnú školu zo siete vyradí.

(5) Po vyradení cirkevnej školy zo siete zriaďovateľ školu zruší.

§ 3

Organizácia vyučovania na cirkevných školách

(1) Vyučovanie na cirkevných školách sa uskutočňuje podľa učebných plánov a učebných osnov schválených zriaďovateľom cirkevnej školy po dohode s ministerstvom školstva alebo ministerstvom zdravotníctva.

(2) Rozsah a obsah štúdia na jednotlivých druhoch cirkevných škôl musí zodpovedať rozsahu potrebnému na získanie príslušného stupňa vzdelania, ktoré poskytujú štátne školy toho istého druhu.

(3) Cirkevné školy pri výchove a vzdelávaní používajú učebnice a učebné texty uvedené v zozname vydanom ministerstvom školstva alebo ministerstvom zdravotníctva; okrem toho môžu používať aj iné učebnice a učebné texty.

(4) Dĺžka plnenia povinnej školskej dochádzky žiakov cirkevných škôl je rovnaká ako žiakov štátnych škôl.

(5) Školský rok na cirkevných školách začína 1. septembra bežného roka a končí 31. augusta nasle-

[1]) § 57b zákona č. 29/1984 Zb. o sústave základných a stredných škôl (školský zákon) v znení zákona č. 171/1990 Zb.

dujúceho roka. Člení sa na obdobie vyučovania a na obdobie školských prázdnin.[2]) Dĺžku a obdobie školských prázdnin určuje ministerstvo školstva.[3])

(6) Pri klasifikácii žiakov cirkevných škôl v jednotlivých vyučovacích predmetoch a pri celkovom hodnotení žiakov sa postupuje podľa osobitných predpisov.[4])

(7) Listiny vydávané cirkevnou školou, ktorými sa osvedčujú dôležité skutočnosti alebo oprávnenia (napr. školské vysvedčenie, rozhodnutie riaditeľa o prijatí žiaka na štúdium, o prestupe žiaka z inej školy na cirkevnú školu), sa opatrujú okrúhlou pečiatkou, na ktorej je názov školy, prípadne aj znak charakterizujúci príslušnú cirkev. V bežnom korešpondenčnom styku sa používa podlhovastá pečiatka s názvom školy.

§ 4

Prijímanie žiakov do cirkevných škôl

(1) Na dochádzku do základných cirkevných škôl prihlasujú žiakov ich zákonní zástupcovia.

(2) Na štúdium do stredných cirkevných škôl, špeciálnych stredných cirkevných škôl a cirkevných učilíšť si uchádzači podávajú prihlášku; k prihláške maloletých žiakov sa vyjadruje zákonný zástupca uchádzača.

(3) O prijatí žiaka do cirkevnej školy rozhoduje riaditeľ školy. Pri svojom rozhodnutí sa riadi všeobecne záväzným právnym predpisom[5]) a pokynmi zriaďovateľa o prijímaní žiakov do cirkevných škôl.

§ 5

Priebeh štúdia na cirkevných školách

(1) V dennom štúdiu rozsah, podmienky, dĺžka a priebeh štúdia sa riadi pokynmi vydanými zriaďovateľom cirkevnej školy po prerokovaní s ministerstvom školstva alebo ministerstvom zdravotníctva.

(2) Organizácia štúdia popri zamestnaní a kombinovaného štúdia, ako aj organizácia štúdia jednotlivých vyučovacích predmetov sa riadi pokynmi vydanými zriaďovateľom cirkevnej školy po prerokovaní s ministerstvom školstva alebo ministerstvom zdravotníctva.

§ 6

Ukončovanie štúdia na cirkevných školách

Ukončovanie štúdia na cirkevných školách sa riadi osobitným predpisom.[6])

§ 7

Pracovníci cirkevných škôl

(1) Na cirkevných školách vyučujú pedagogickí pracovníci, ktorí majú odbornú a pedagogickú spôsobilosť na vyučovanie všeobecnovzdelávacích a odborných predmetov určenú osobitným predpisom.[7]) Spôsobilosť pedagogických pracovníkov na vyučovanie náboženstva sa riadi pokynmi zriaďovateľa cirkevnej školy.

(2) Organizáciou, ktorá plní úlohy vyplývajúce z pracovnoprávnych vzťahov pre všetkých pracovníkov cirkevnej školy, je cirkevná škola.

§ 8

Starostlivosť o bezpečnosť a ochranu zdravia žiakov cirkevnej školy

Cirkevné školy zabezpečujú bezpečnosť a ochranu zdravia žiakov pri činnostiach, ktoré priamo súvisia s výchovou a vzdelávaním a ochranou žiakov pred rizikom porúch ich zdravého vývoja. Sústavne utvárajú podmienky pre bezpečnosť a ochranu zdravia žiakov, zabezpečujú komplexnú hygienickú starostlivosť a zodpovedajú za ochranu zdravia pri všetkých činnostiach súvisiacich z výchovno-vzdelávacím procesom.

§ 9

Účinnosť

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Minister zdravotníctva
Slovenskej republiky:
Rakús v. r.

Minister školstva, mládeže
a športu Slovenskej republiky:
Pišut v. r.

---

[2]) § 38 ods. 1 školského zákona.

[3]) § 2 vyhlášky č. 38/1988 Zb. o organizácii školského roka na základných školách, stredných školách a školách pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť.

[4]) § 6 až 10 vyhlášky č. 143/1984 Zb. o základnej škole.
§ 12 až 15 vyhlášky č. 152/1984 Zb. o stredných školách v znení neskorších predpisov.

[5]) § 19 ods. 1, 2 a 3 školského zákona.

[6]) Vyhláška č. 38/1987 Zb. o ukončovaní štúdia na stredných školách a o ukončovaní prípravy v osobitných odborných učilištiach v znení vyhlášky č. 41/1990 Zb.

[7]) Vyhláška č. 64/1985 Zb. o odbornej a pedagogickej spôsobilosti pedagogických pracovníkov.

537

SDĚLENÍ
federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 25. června 1969 byla na 53. zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o léčebně preventivní péči a dávkách v nemoci (č. 130). Ratifikace Úmluvy Československou socialistickou republikou byla zapsána dne 27. května 1971 generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce. Podle svého článku 39 Úmluva vstoupila pro Československou socialistickou republiku v platnost dnem 27. května 1972.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

Úmluva č. 130

Úmluva o léčebně preventivní péči a dávkách v nemoci

Generální konference Mezinárodní organizace práce,

která byla svolána správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a tam se sešla dne 4. června 1969 na svém padesátém třetím zasedání,

rozhodnuvši přijmout některé návrhy týkající se revise úmluvy o nemocenském pojištění (průmysl), 1927 a úmluvy o nemocenském pojištění (zemědělství), 1927, jež jsou pátým bodem jednacího pořadu zasedání, a

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne dvacátého pátého června roku tisícího devítistého šedesátého devátého následující úmluvu, která bude označována jako Úmluva o léčebně preventivní péči a dávkách v nemoci, 1969.

Část I. Obecná ustanovení

Článek 1

V této úmluvě:

a) výraz „zákonodárství" zahrnuje zákony a (právní) předpisy, jakož i statutární ustanovení ve věcech sociálního zabezpečení;

b) výraz „stanovený" znamená určený vnitrostátním zákonodárstvím nebo na jeho základě;

c) výraz „průmyslový podnik" zahrnuje každý podnik v těchto odvětvích hospodářské činnosti: hornictví a těžařství, tovární průmysl, stavebnictví a veřejné práce, elektrická energie, plyn a voda, doprava, skladování a spoje;

d) výraz „bydliště" znamená trvalé bydliště na území členského státu a výraz „obyvatel" znamená osobu, která trvale bydlí na území členského státu;

e) výraz „závislý" se vztahuje na stav předpokládané závislosti ve stanovených případech;

f) výraz „manželka" znamená ženu, která je závislá na svém manželu;

g) výraz „dítě" zahrnuje:

I) dítě školou povinné nebo mladší 15 let, podle toho, která věková hranice je vyšší; avšak členský stát, který učinil prohlášení podle článku 2, může, pokud takové prohlášení je v platnosti, provádět úmluvu, jako by se výraz „dítě" vztahoval na dítě školou povinné nebo mladší 15 let;

II) dítě mladší nežli je stanovený věk, který je však vyšší nežli věk uvedený pod bodem I tohoto pododstavce, je-li učněm nebo studentem nebo trpí-li chronickou nemocí nebo neduhem, který mu znemožňuje jakoukoli výdělečnou činnost za stanovených podmínek, ledaže by vnitrostátní zákonodárství vymezilo pojem „dítě" tak, že zahrnuje každé dítě věku podstatně vyššího, nežli je věk uvedený pod bodem I tohoto pododstavce;

h) výraz „typický poživatel" znamená muže s manželkou a dvěma dětmi;

i) výraz „čekací doba" znamená příspěvkovou dobu nebo dobu zaměstnání nebo dobu pobytu nebo jakoukoli jejich kombinaci podle toho, co je stanoveno;

j) výraz „nemoc" znamená jakýkoli chorobný stav, ať už jeho příčina je jakákoli;

k) výraz „léčebně preventivní péče" zahrnuje též přidružené služby.

Článek 2

1. Členský stát, jehož hospodářství a zdravotnická zařízení nejsou dostatečně vyvinuta, může v odůvodněném prohlášení připojeném ke své ratifikaci použít dočasných výjimek uvedených v článku 1, písmena g), bod I, v článku 11, v článku 14, v článku 20 a v článku 26 odstavec 2.

2. Každý členský stát, který učinil prohlášení podle předchozího odstavce tohoto článku, uvede ve zprávách o provádění této úmluvy podávaných podle člán-

ku 22 ústavy Mezinárodní organizace práce pro každou výjimku, které používá, že:

a) důvody pro tuto výjimku stále trvají, nebo že

b) se od stanoveného data vzdává práva používat dané výjimky.

3. Každý členský stát, který učinil prohlášení podle odstavce 1 tohoto článku, podle povahy svého prohlášení a jakmile to okolnosti dovolí:

a) zvětší okruh chráněných osob;

b) rozšíří poskytovanou léčebně preventivní péči;

c) prodlouží dobu poskytování nemocenského.

Článek 3

1. Každý členský stát, jehož zákonodárství chrání zaměstnance, může prohlášením připojeným ke své ratifikaci dočasně vyloučit z provádění této úmluvy zaměstnance v zemědělství, kteří v době ratifikace ještě nejsou chráněni zákonodárstvím odpovídajícím ustanovením této úmluvy.

2. Každý členský stát, který učinil prohlášení podle předchozího odstavce, uvede ve zprávách o provádění této úmluvy podávaných podle článku 22 ústavy Mezinárodní organizace práce, v jakém rozsahu uplatnil a hodlá uplatnit ustanovení úmluvy na zaměstnance v zemědělství, jakož i jak pokročilo její provádění vůči těmto zaměstnancům nebo nelze-li oznámit nějakou změnu, podá všechna potřebná vysvětlení.

3. Každý členský stát, který učinil prohlášení podle odstavce 1 tohoto článku, zvětší okruh zabezpečených osob takovým způsobem a tak rychle, jak to okolnosti dovolují.

Článek 4

1. Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, může prohlášením připojeným ke své ratifikaci vyloučit z provádění této úmluvy:

a) námořníky včetně mořských rybářů,

b) veřejné zaměstnance,

jestliže tyto skupiny jsou chráněny zvláštními právními předpisy, podle kterých se úhrnem poskytují dávky alespoň rovnocenné těm, které předpokládá tato úmluva.

2. Pokud je v platnosti prohlášení podle předchozího odstavce tohoto článku, členský stát může vyloučit:

a) osoby, na něž se vztahuje toto prohlášení, z počtu osob, které se zahrnují do výpočtu procenta podle článku 5 , písmena c), článku 10, písmena b), článku 11, článku 19, písmena b) a článku 20;

b) tytéž osoby, jakož i jejich manželky a děti z počtu osob, které se zahrnují do výpočtu procenta podle článku 10, písmena c).

3. Každý členský stát, který učinil prohlášení podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku, může dodatečně oznámit generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, že přijímá závazky plynoucí z této úmluvy vůči skupinám, které byly vyloučeny v době ratifikace.

Článek 5

Každý členský stát, jehož zákonodárství chrání zaměstnance, může v nezbytném rozsahu vyloučit z provádění této úmluvy:

a) osoby, které jsou přechodně zaměstnány;

b) členy zaměstnavatelovy rodiny žijící ve společné domácnosti v rozsahu, ve kterém pro něho pracují;

c) jiné skupiny zaměstnanců, jejichž počet nepřesáhne 10 % celkového počtu zaměstnanců s výjimkou těch, kteří jsou vyloučeni podle písmen a) a b) tohoto článku.

Článek 6

Z hlediska provádění této úmluvy může každý členský stát přihlížet k ochraně na základě pojištění, které, ačkoli v době ratifikace není podle jeho zákonodárství povinné pro chráněné osoby,

a) je kontrolováno veřejnými orgány nebo společně spravováno zaměstnavateli a pracovníky v souladu se stanovenými normami;

b) vztahuje se na podstatnou část osob, jejichž výdělek nepřesahuje výdělek kvalifikovaného dělníka (muže), jak je stanoven v článku 22, odstavec 6; a

c) vyhovuje-li, popřípadě spolu s ostatními způsoby ochrany, ustanovením této úmluvy.

Článek 7

Kryté případy budou zahrnovat:

a) potřebu léčebné péče a za stanovených podmínek potřebu preventivní péče;

b) pracovní neschopnost pro nemoc, jež má za následek ztrátu výdělku, jak je určena vnitrostátním zákonodárstvím.

Část II. Léčebně preventivní péče

Článek 8

Každý členský stát zajistí chráněným osobám v souladu se stanovenými podmínkami léčebně preventivní péči v případě uvedeném v článku 7, písmeno a).

Článek 9

Léčebně preventivní péče uvedená v článku 8 bude poskytována k udržení, navrácení nebo upevnění zdraví a pracovní schopnosti chráněné osoby a přihlížet k jejím osobním potřebám.

Článek 10

Mezi chráněné osoby v případě uvedeném v článku 7 budou patřit:

a) všichni zaměstnanci včetně učňů, jakož i jejich manželky a děti, nebo

b) stanovené skupiny hospodářsky činného obyvatelstva, které tvoří úhrnem nejméně 75 % veškerého hospodářsky činného obyvatelstva, jakož i manželky a děti osob spadajících do těchto skupin; nebo

c) stanovené skupiny obyvatel, které tvoří úhrnem nejméně 75 % všech obyvatel.

Článek 11

Pokud je v platnosti prohlášení podle článku 2, mezi chráněné osoby v případě uvedeném v článku 7, písmena a) budou patřit:

a) stanovené skupiny zaměstnanců, které tvoří úhrnem nejméně 25 % všech zaměstnanců spadajících do těchto skupin, jakož i manželky a děti osob spadajících do těchto skupin; nebo

b) stanovené skupiny zaměstnanců průmyslových podniků, které tvoří úhrnem nejméně 50 % všech zaměstnanců v průmyslových podnicích, jakož i manželky a děti zaměstnanců spadajících do těchto skupin.

Článek 12

Osoby, které dostávají dávky sociálního zabezpečení v případě invalidity, stáří, úmrtí živitele nebo nezaměstnanosti, jakož i kde je to vhodné, manželky a děti těchto osob budou i nadále zabezpečeny za stanovených podmínek v případě uvedeném v článku 7, písmeno a).

Článek 13

Léčebně preventivní péče uvedená v článku 8 bude přinejmenším zahrnovat:

a) péči poskytovanou praktickými lékaři včetně návštěv v bytě;

b) péči poskytovanou odbornými lékaři v nemocnicích osobám tam umístěným nebo docházejícím a takovou péči odborných lékařů, která může být poskytnuta mimo nemocnice;

c) poskytování potřebných farmaceutických výrobků na předpis lékaře nebo jiné kvalifikované osoby;

d) umístění v nemocnici, je-li ho třeba;

e) péči o chrup, podle toho, co je stanoveno;

f) léčebnou rehabilitační péči včetně poskytnutí, údržby a obnovení protetických a ortopedických pomůcek, podle toho, co je stanoveno.

Článek 14

Jestliže je v platnosti prohlášení podle článku 2, léčebně preventivní péče uvedená v článku 8 bude zahrnovat přinejmenším:

a) péči poskytovanou praktickými lékaři včetně - pokud možno - návštěv v bytě;

b) péči poskytovanou odbornými lékaři v nemocnicích osobám tam umístěným nebo docházejícím a - pokud možno - takovou péči odborných lékařů, která může být poskytnuta mimo nemocnice;

c) poskytování potřebných farmaceutických výrobků na předpis lékaře nebo jiné kvalifikované osoby;

d) umístění v nemocnici, je-li ho třeba.

Článek 15

Jestliže zákonodárství členského státu váže právo na léčebně preventivní péči podle článku 8 na podmínku splnění čekací doby chráněnou osobou nebo jejím živitelem, podmínky této čekací doby budou takové, aby osoby, které normálně náleží do skupin chráněných osob, nebyly zbaveny nároku na dávky.

Článek 16

1. Léčebně preventivní péče uvedená v článku 8 má být zajištěna po celou dobu, po kterou pro ni trvají podmínky.

2. Jestliže poživatel (léčebně preventivní péče) přestane náležet do jedné skupiny chráněných osob, další nárok na léčebně preventivní péči pro případ nemoci, který nastal, když ještě náležel do zmíněné skupiny, může být omezen na stanovenou dobu, která nebude kratší než dvacet šest týdnů za předpokladu, že léčebně preventivní péče neskončí, pokud příjemce pobírá dávky nemocenského.

3. Bez ohledu na ustanovení předchozího odstavce, doba, po kterou se poskytuje léčebně preventivní péče, bude prodloužena v případě nemocí, o nichž se podle toho, co je stanoveno, uznává, že vyžadují prodlouženou péči.

Článek 17

Jestliže zákonodárství členského státu stanoví, že poživatel nebo jeho živitel se podílejí na nákladech léčebné preventivní péče zmíněné v článku 8, pravidla upravující takovou účast musí být stanovena tak, že nebudou představovat přílišné zatížení a neoslabí účinnost léčebně preventivní a sociální ochrany.

Část III. Dávky v nemoci

Článek 18

Každý členský stát zajistí chráněným osobám za stanovených podmínek, poskytování nemocenského v případě uvedeném v článku 7, písmeno b).

Článek 19

Mezi chráněné osoby v případě uvedeném v článku 7, písmeno b) budou patřit:

a) všichni zaměstnanci včetně učňů; nebo
b) stanovené skupiny hospodářsky činného obyvatelstva, které tvoří celkem nejméně 75 % veškerého hospodářsky činného obyvatelstva; nebo
c) všichni obyvatelé, jejichž příjmy v takovém případě nepřesahují výši stanovenou ve shodě s ustanovením článku 24.

Článek 20

Pokud je v platnosti prohlášení podle článku 2, mezi osoby chráněné pro případ uvedený v článku 7, písmeno b) budou patřit:

a) stanovené skupiny zaměstnanců, které tvoří úhrnem nejméně 25 % všech zaměstnanců; nebo
b) stanovené skupiny zaměstnanců průmyslových podniků, které tvoří úhrnem nejméně 50 % všech zaměstnanců průmyslových podniků.

Článek 21

Nemocenské uvedené v článku 18 se poskytuje ve formě opakujících se peněžitých dávek vypočtených:

a) buď podle ustanovení článku 22 nebo článku 23 tam, kde jsou chráněni zaměstnanci nebo skupiny obyvatelstva hospodářsky činného;
b) podle ustanovení článku 24 tam, kde jsou chráněni všichni obyvatelé, jejichž příjmy v případě (pracovní neschopnosti pro nemoc) nepřesahují předepsanou výši.

Článek 22

1. V případě periodické výplaty dávek, na kterou se vztahuje tento článek, dávka zvýšená o rodinné přídavky poskytované během případu uvedeného v článku 7, písmeno b) bude úhrnem činit u typického poživatele nejméně 60 % předchozího výdělku poživatelova a všech rodinných přídavků, jež se poskytují chráněné osobě, která má stejné povinnosti k rodině jako typický poživatel.

2. Předchozí výdělek poživatele se vypočte podle stanovených pravidel a jestliže chráněné osoby jsou rozděleny do tříd podle svého výdělku, jejich předchozí výdělek může být vypočten podle základních výdělků tříd, do nichž náležely.

3. Může být stanovena maximální částka dávek nebo výdělku, k němuž se přihlíží při výpočtu dávek, pokud tato maximální částka je určena tak, aby bylo vyhověno ustanovení odstavce 1 tohoto článku, jestliže předchozí výdělek poživatele je stejný nebo nižší než mzda kvalifikovaného dělníka (muže).

4. Předchozí výdělek poživatele, mzda kvalifikovaného dělníka (muže), podpory a rodinné přídavky se vypočítávají za totéž časové období.

5. Pro ostatní poživatele se dávky stanoví tak, aby byly v přiměřeném poměru k dávkám typického poživatele.

6. Pro účely tohoto článku se pokládá za kvalifikovaného dělníka (muže):

a) montér nebo soustružník ve strojírenském průmyslu s výjimkou výroby elekrických strojů;
b) typický kvalifikovaný dělník vybraný v souladu s ustanovením následujícího odstavce;
c) osoba, jejíž výdělek se rovná nebo převyšuje výdělek 75 % všech chráněných osob; přitom tento výdělek se stanoví z ročního nebo kratšího období podle toho, co je stanoveno;
d) osoba, jejíž výdělek se rovná 125 % průměrného výdělku všech chráněných osob.

7. Typický kvalifikovaný dělník se pro účely předchozího odstavce písmene b) vybere z osob zaměstnaných v největší třídě hospodářské činnosti s nejvyšším počtem hospodářsky činných osob (mužů) chráněných pro případ uvedený v článku 7, písmeno b) v odvětví, které obsahuje největší počet takových osob; k tomu účelu se užije Mezinárodní typové odvětvové klasifikace všech ekonomických činností přijaté Hospodářskou a sociální radou Spojených národů na jejím sedmém zasedání dne 27. srpna 1948, která je uvedena ve znění revidovaném v r. 1968 v příloze této úmluvy, nebo podle takové klasifikace ve znění plynoucím z pozdějších změn.

8. Kde výše dávek je rozdílná v jednotlivých oblastech, kvalifikovaný dělník (muž) může být vybrán v každé oblasti podle ustanovení odstavců 6 a 7 tohoto článku.

9. Mzda kvalifikovaného dělníka (muže) se určí na základě mzdy za normální počet pracovních hodin stanovený buď kolektivními smlouvami, popřípadě vnitrostátním zákonodárstvím nebo na jeho základě nebo zvyklostmi, včetně případných drahotních přídavků. Jestliže mzdy takto určené jsou rozdílné v jednotlivých oblastech a ustanovení předchozího odstavce se neprovádí, použije se průměrné mzdy.

Článek 23

1. V případě periodické výplaty (dávek), která se provádí podle tohoto článku, dávky poskytované během případu uvedeného v článku 7, písmeno b) budou úhrnem činit u typického poživatele nejméně 60 % předchozí mzdy dospělého nekvalifikovaného dělníka (muže) a všech rodinných přídavků, které se poskytují chráněné osobě, která má stejné povinnosti k rodině jako typický poživatel.

2. Mzda dospělého nekvalifikovaného dělníka (muže), podpory a rodinné přídavky se vypočítávají za totéž časové období.

3. Pro ostatní příjemce dávky se stanoví tak, aby byly v přiměřeném poměru k dávkám typického příjemce.

4. Pro účely tohoto článku se pokládá za dospělého nekvalifikovaného dělníka (muže):

a) nekvalifikovaný dělník ve strojírenském průmyslu s výjimkou výroby elektrických strojů;

b) nekvalifikovaný dělník vybraný v souladu s ustanovením následujícího odstavce.

5. Typický nekvalifikovaný dělník se pro účely písmene b) předchozího odstavce vybere z osob zaměstnaných v největší třídě hospodářské činnosti s nejvyšším počtem hospodářsky činných osob mužského pohlaví, které jsou chráněny pro případ uvedený v článku 7, písmeno b) v odvětví, které zahrnuje nejvyšší počet takových osob. K tomu účelu se užije Mezinárodní typové odvětvové klasifikace všech ekonomických činností přijaté Hospodářskou a sociální radou Spojených národů na jejím sedmém zasedání dne 27. srpna 1948, která je uvedena ve znění revidovaném v r. 1968 v příloze této úmluvy, nebo takové klasifikace ve znění plynoucím z pozdějších změn.

6. Kde výše podpor je rozdílná v jednotlivých oblastech, nekvalifikovaný dělník (muž) může být vybrán v každé oblasti podle ustanovení odstavců 4 a 5 tohoto článku.

7. Mzda nekvalifikovaného dělníka (muže) se určí na základě mzdy za normální počet pracovních hodin stanovený buď kolektivními smlouvami, popřípadě vnitrostátním zákonodárstvím nebo na jeho základě nebo zvyklostmi včetně případných drahotních přídavků. Jestliže mzdy takto určené jsou rozdílné v jednotlivých oblastech a ustanovení předchozího odstavce se neprovádí, použije se průměrné mzdy.

Článek 24

V případě periodické výplaty dávek, která se provádí podle tohoto článku:

a) výše dávek se určí podle stanovené stupnice nebo podle stupnice určené příslušnými veřejnými orgány podle stanovených pravidel;

b) výše dávek může být omezena toliko v tom rozsahu, ve kterém jiné příjmy rodiny poživatelovy přesahují základní částku stanovenou nebo určenou příslušnými veřejnými orgány podle stanovených pravidel;

c) úhrn dávek a jiných příjmů po odečtení základních částek uvedených pod předchozí písmenou musí dostačovat k tomu, aby rodině poživatelově zajistily zdravé a slušné životní podmínky, a nesmí být nižší nežli částka dávek vypočtená podle ustanovení článku 23;

d) bude se mít za to, že ustanovením pod písmenou c) je vyhověno, jestliže úhrnná částka nemocenského vyplácená podle této úmluvy přesahuje nejméně o 30 % úhrnnou částku dávek odpovídající ustanovení článku 23 a ustanovení článku 19, písmeno b).

Článek 25

Jestliže zákonodárství členského státu podmiňuje nárok na nemocenské dávky uvedené v článku 18 splněním čekací doby chráněnou osobou, podmínky této čekací doby musí být takové, aby osoby, které normálně náleží do skupin chráněných osob, nebyly zbaveny nároku na dávky.

Článek 26

1. Nemocenské uvedené v článku 18 se bude poskytovat po celou dobu trvání případu; avšak doba poskytování těchto dávek může být omezena pro každý případ pracovní neschopnosti podle toho, co je stanoveno, nikoli však na méně než 52 týdny.

2. Jestliže je v platnosti prohlášení učiněné podle článku 2, doba poskytování nemocenského uvedená v článku 18 může být omezena, nikoli však na méně než 26 týdnů pro každý případ pracovní neschopnosti, podle toho, co je stanoveno, nikoli však na méně než 26 týdnů.

3. Jestliže zákonodárství členského státu stanoví, že nemocenské se poskytuje až po vypršení čekací doby, tato doba nesmí přesahovat první tři dni, po které je zastaven výdělek.

Článek 27

1. V případě úmrtí osoby, která pobírala nebo byla oprávněna pobírat nemocenské uvedené v článku 18, bude ve shodě se stanovenými podmínkami vyplaceno pohřebné pozůstalým, jiným osobám, které na ní byly závislé, nebo osobě, která uhradila pohřební náklady.

2. Členský stát nemusí se řídit ustanoveními předchozího odstavce:

a) jestliže přijal závazky části IV úmluvy o invalidních, starobních a pozůstalostních dávkách, 1967;

b) jestliže jeho zákonodárství přiznává nemocenské sazbou nikoli nižší, než činí 80 % výdělku chráněných osob;

c) jestliže dobrovolné pojištění, na něž dozírají veřejné orgány, zaručuje pohřebné většině chráněných osob.

Část IV. Společná ustanovení

Článek 28

1. Dávky, na které chráněná osoba má nárok podle této úmluvy, mohou být zastaveny podle toho, co je stanoveno:

a) pokud se dotyčná osoba zdržuje mimo území členského státu;
b) pokud je dotyčná osoba odškodněna ve stejném případě třetí stranou, a to v rozsahu takového odškodnění;
c) jestliže dotyčná osoba se pokusila podvodně vylákat příslušnou dávku;
d) jestliže případ nastal následkem trestného činu nebo provinění spáchaného dotyčnou osobou;
e) jestliže případ nastal hrubým a úmyslným zaviněním dotyčné osoby;
f) jestliže dotyčná osoba bez přiměřeného důvodu zanedbá využít léčebně preventivní péče a rehabilitačních služeb, jichž může použít, nebo nedbá předepsaných pravidel, podle nichž má být zjištěno, že případ nadále trvá, nebo chování poživatelů dávek;
g) jde-li o nemocenské uvedené v článku 18, pokud je dotyčná osoba vydržována z veřejných fondů nebo na náklady organizace nebo služby sociálního zabezpečení;
h) jde-li o nemocenské uvedené v článku 18, pokud dotyčná osoba pobírá jiné peněžité dávky sociálního zabezpečení, s výjimkou rodinných přídavků, jestliže část nemocenského, která je zastavena, nepřevyšuje částku jiných dávek.

2. V stanovených případech a mezích část nemocenského, na něž je jinak nárok, bude poskytnuta osobám závislým na dotyčné osobě.

Článek 29

1. Každý žadatel musí mít právo odvolat se v případě nepřiznání dávek nebo si stěžovat, pokud jde o jejich úroveň nebo výši.

2. Jestliže při provádění této úmluvy vládní resort zodpovědný zákonodárnému sboru je pověřen správou léčebně preventivní péče, právo na odvolání uvedené v předchozím odstavci může být nahrazeno právem dát přezkoumat příslušným orgánem každou stížnost týkající se odmítnutí léčebně preventivní péče nebo úrovně poskytnuté péče.

Článek 30

1. Každý členský stát všeobecně zodpovídá za náležité poskytování dávek poskytovaných při provádění této úmluvy a za tím účelem je povinen učinit potřebná opatření.

2. Každý členský stát všeobecně zodpovídá za vlastní chod institucí a služeb, které se podílejí na provádění této úmluvy.

Článek 31

Jestliže chod není zajištěn institucí zřízenou veřejnými orgány nebo vládním resortem zodpovědným zákonodárnému sboru:

a) zástupci chráněných osob se budou podílet na správě za stanovených podmínek;
b) vnitrostátní zákonodárství stanoví tam, kde je to vhodné, účast zástupců zaměstnavatelů;
c) vnitrostátní zákonodárství může rovněž stanovit účast zástupců veřejných orgánů.

Článek 32

Každý členský stát zajistí na svém území osobám, které, ač nejsou jeho státními občany, na něm trvale pobývají nebo pracují, stejné zacházení jako svým vlastním příslušníkům, pokud jde o nárok na dávky předpokládané touto úmluvou.

Článek 33

1. Jestliže členský stát:
a) přijal závazky z této úmluvy, aniž použil výjimek a vylučujících ustanovení podle článku 2 a článku 3;
b) poskytuje v úhrnu vyšší dávky, nežli jak je předpokládá tato úmluva, a jestliže jeho celkové výdaje na léčebně preventivní péči a nemocenské činí alespoň 4 % jeho národního důchodu;
c) vyhovuje nejméně dvěma z následujících tří podmínek:
   I. poskytuje zabezpečení takovému procentu hospodářsky činného obyvatelstva, které je nejméně o deset procent vyšší, nežli činí procento požadované podle článku 10, písmena b) a článku 19, písmena b) nebo takovému procentu svých občanů, které je nejméně o deset procent vyšší nežli procento požadované podle článku 10, písmena c);
   II. poskytuje léčebnou a preventivní péči na podstatně vyšší úrovni, nežli je uvedeno v článku 13;
   III. poskytuje dávky nemocenského o deset procent vyšší, nežli jak je stanoveno v článcích 22 a 23;

může po projednání s nejrepresentativnějšími organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků, pokud existují, dočasně učinit výjimku z některých ustanovení části II a III úmluvy za podmínky, že takové výjimky podstatně neomezí nebo nezhorší zásadní záruky podle této úmluvy.

2. Každý členský stát, který použije takových výjimek, uvede ve zprávách o provádění této úmluvy podávaných podle článku 22 ústavy Mezinárodní organizace práce, stav svého zákonodárství a praxe, pokud jde o takové výjimky, a pokrok, jehož bylo dosaženo se zřetelem k úplnému provádění ustanovení úmluvy.

Článek 34

Tato úmluva se nevztahuje na:

a) případy, k nimž došlo před tím, než nabyla účinnosti pro příslušný stát;

b) dávky poskytnuté v případech, k nimž došlo poté, kdy úmluva nabyla účinnosti pro příslušný stát, pokud nárok na takové dávky vznikl již před tím.

Část V. Závěrečná ustanovení

Článek 35

Tato úmluva reviduje úmluvu o nemocenském pojištění (průmysl), 1927 a úmluvu o nemocenském pojištění (zemědělství), 1927.

Článek 36

1. Podle ustanovení článku 75 úmluvy o sociálním zabezpečení (minimální norma), 1952, pozbude část III uvedené úmluvy a odpovídající ustanovení téže úmluvy platnosti pro každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, dnem, kdy ustanovení této úmluvy se stanou závaznými pro členský stát a není v platnosti prohlášení podle článku 3.

2. Není-li v platnosti prohlášení podle článku 3, bude se pro účely článku 2 úmluvy o sociálním zabezpečení (minimální norma), 1952, považovat přijetí závazků této úmluvy za přijetí závazků části III jmenované úmluvy a jejích příslušných ustanovení.

Článek 37

Stanoví-li tak jakákoli úmluva přijatá později generální konferencí a týkající se jedné nebo více záležitostí, o kterých pojednává tato úmluva, pozbudou taková ustanovení této úmluvy, která budou vymezena v nové úmluvě, platnosti pro každý členský stát, který ratifikoval novou úmluvu, dnem, kdy nová úmluva nabude pro příslušný stát účinnosti.

Článek 38

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 39

1. Tato úmluva zavazuje toliko členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.

2. Nabude účinnosti dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zapíše ratifikaci dvou členských států.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva nabude účinnosti dvanáct měsíců od data, kdy byla zapsána jeho ratifikace.

Článek 40

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, vypovědět písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána.

2. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu a který nepoužije práva ji vypovědět podle tohoto článku během roku následujícího po uplynutí období deseti let, jak uvedeno v předchozím odstavci, bude vázán úmluvou na další období deseti let a poté může vypovědět tuto úmluvu vždy po uplynutí desetiletého období za podmínek uvedených v tomto článku.

Článek 41

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí všem členským státům Mezinárodní organizace práce zápis všech ratifikací a výpovědí, které mu členské státy Organizace sdělí.

2. Když bude členským státům Organizace sdělovat zápis druhé ratifiace, jež mu byla oznámena, generální ředitel upozorní členské státy Organizace na datum, kdy tato dohoda nabude účinnosti.

Článek 42

Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí generálnímu tajemníkovi Spojených národů k zápisu podle článku 102 Charty Spojených národů úplné údaje o všech ratifikacích a výpovědích, které zapsal podle ustanovení předchozích článků.

Článek 43

Vždy, bude-li to považovat za nutné, správní rada Mezinárodního úřadu práce předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a přezkoumá, zda je záhodno dát na pořad jednání generální konference otázku její úplné nebo částečné revise.

Článek 44

1. Přijme-li generální konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a neustanovuje-li nová úmluva jinak:

a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem způsobí ipso iure okamžitou výpověď této úmluvy bez ohledu na ustanovení článku 40, a to s výhradou, že nová revidující úmluva nabude účinnosti;

b) od doby, kdy nová revidující úmluva nabude účinnosti; tato úmluva přestane být členským státům otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva zůstane však v platnosti ve své formě a obsahu pro ty členské státy, které ji ratifikovaly a které neratifikovaly revidující úmluvu.

Článek 45

Anglické a francouzské znění této úmluvy mají stejnou platnost.

Příloha

Mezinárodní typová odvětvová klasifikace všech ekonomických činností

(revidované znění z r. 1968)

PŘEHLED ODVĚTVÍ, KATEGORIÍ A TŘÍD

Kategorie	Třída	Název kategorie
Odvětví 1: Zemědělství, myslivost, lesnictví a rybolov		
11		Zemědělství a myslivost
	111	Rostlinná a živočišná výroba
	112	Služby a práce pro zemědělství
	113	Lov, odchyt a pěstování zvěře
12		Lesnictví a těžba dřeva
	121	Lesnictví (pěstování lesa)
	122	Těžba dřeva
13	130	Rybolov
Odvětví 2: Těžba a dobývání nerostů		
21	210	Těžba uhlí
22	220	Těžba ropy a zemního plynu
23	230	Těžba kovových rud
29	290	Těžba a dobývání ostatních nerostů
Odvětví 3: Zpracovatelský průmysl		
31		Výroba potravin, nápojů a tabáku
	311 - 312	Výroba potravin
	313	Výroba nápojů
	314	Tabáková výroba
32		Textilní, oděvní a kožedělný průmysl
	321	Textilní výroba
	322	Výroba oděvů kromě obuvi
	323	Výroba usní, kožených a kožešinových výrobků a výrobků z materiálů nahrazujících kůži a kožešiny, kromě obuvi a oděvů
	324	Výroba obuvi kromě celopryžové vyráběné vulkanizací a tvářením a obuvi z plastických hmot
33		Výroba dřeva a výrobků ze dřeva včetně nábytku
	331	Výrobky ze dřeva a z korku kromě nábytku
	332	Výroba nábytku a bytového vybavení kromě kovového
34		Výroba papíru a výrobků z papíru, polygrafie a nakladatelská činnost
	341	Výroba papíru a výrobků z papíru
	342	Polygrafie, nakladatelská činnost a příbuzné činnosti
35		Výroba chemikálií a výrobků z ropy, z uhlí, z pryže a z plastických hmot
	351	Výroba průmyslových chemikálií
	352	Výroba ostatních chemických výrobků
	353	Rafinerie ropy
	354	Výroba různých výrobků z ropy a uhlí
	355	Výroba gumárenská
	356	Výroba jinde nezařazených výrobků z plastických hmot

36		Zpracování nekovových nerostů kromě výrobků z ropy a z uhlí
	361	Výroba hrnčířská, výroba porcelánu a keramiky
	362	Výroba skla a skleněných výrobků
	369	Výroba z ostatních nekovových nerostů
37		Hutnictví kovů
	371	Hutnictví železa a oceli
	372	Hutnictví neželezných kovů
38		Výroba kovodělná a strojírenská
	381	Kovodělná výroba kromě výroby strojů a zařízení
	382	Strojírenská výroba kromě elektrotechniky
	383	Výroba elektrických strojů, přístrojů a součástí
	384	Výroba dopravních prostředků
	385	Výroba odborného a vědeckého zařízení a kontrolních přístrojů jinde nezařazených a fotografických a optických přístrojů
39	390	Ostatní zpracovatelský průmysl

Odvětví 4: Výroba elektřiny, plynu a vody

41	410	Výroba elektřiny, plynu a páry
42	420	Vodárny a zásobování vodou

Odvětví 5: Stavebnictví

50	500	Stavebnictví

Odvětví 6: Velkoobchod, maloobchod, restaurace a hotely

61	610	Velkoobchod
62	620	Maloobchod
63		Restaurace a hotely
	631	Restaurace, kavárny a ostatní závody pro stravování a občerstvení
	632	Hotely, noclehárny, tábory a jiná ubytovací zařízení

Odvětví 7: Doprava, skladové hospodářství a spoje

71		Doprava a skladovací služby
	711	Pozemní doprava
	712	Vodní doprava
	713	Letecká doprava
	719	Přidružené dopravní služby
72	720	Spoje

Odvětví 8: Peněžnictví, pojišťovnictví, nemovitosti a obchodní služby

81	810	Finanční instituce
82	820	Pojišťovnictví
83		Nemovitosti a obchodní služby
	831	Nemovitosti
	832	Obchodní služby (služby pro podnikatelskou sféru) kromě pronájmu strojů a zařízení
	833	Pronájem a půjčování strojů a zařízení

Odvětví 9: Veřejná správa, sociální a osobní služby

91	910	Veřejná správa a obrana
92	920	Služby sanitární povahy, ochrana prostředí apod.
93		Sociální a podobné služby pro společnost
	931	Školství a vzdělání
	932	Výzkumné a vědecké ústavy
	933	Lékařské, zubolékařské a ostatní zdravotnické služby a veterinární služby

	934	Sociálně charitativní služby
	935	Podnikatelské, odborné, stavovské a odborové organizace
	939	Ostatní sociální a veřejné služby
94		Služby pro rekreaci, odpočinek a kulturu
	941	Kinematografie a ostatní služby pro zábavu
	942	Knihovny, musea, botanické a zoologické zahrady a jiné kulturní činnosti jinde nezařazené
	949	Zábavní a rekreační služby jinde nezařazené
95		Služby osobní a služby pro domácnost
	951	Opravárenské služby jinde nezařazené
	952	Prádelny, čistírny a barvírny
	953	Služby pro domácnost
	959	Různé osobní služby
96	960	Mezinárodní organizace a jiné exteritorální instituce

Odvětví 0: Činnosti nedostatečně definované (jinde nezařazené)

00	000	Činnosti nedostatečně definované (jinde nezařazené)

538

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 123 odst. 2 zákoníku práce (úplné znění č. 52/1989 Sb.) v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a odborovým orgánem **výnos** č. j. 20.585/1990-0320 ze dne 8. listopadu 1990 o **odměňování členů posádek civilních letadel a řídících letového provozu.**

Výnosem se zrušuje výnos federálního ministerstva dopravy č. j. 11.121/1983-03 ze dne 13. 12. 1983 o odměňování členů posádek civilních letadel v organizacích civilního letectví v působnosti federálního ministerstva dopravy (reg. v částce 5/1984 Sb.), výnos č. j. 21.958/1977-03 ze dne 22. 12. 1977 o odměňování vybraného okruhu technickohospodářských pracovníků řídících letový provoz v organizaci Řízení letového provozu ČSSR v působnosti federálního ministerstva dopravy (reg. v částce 3/1978 Sb.), výnos federálního ministerstva dopravy a spojů č. j. 6.585/1989-0320 ze dne 27. 12. 1989 o odměňování členů posádek civilních letadel a řídících letového provozu a výnos federálního ministerstva všeobecného strojírenství č. 2 ze dne 28. 6. 1983 o odměňování zkušebních a zalétávacích pilotů a pracovníků řízení letového provozu v organizacích resortu všeobecného strojírenství (č. j. 330/307/83).

Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy a bude publikován ve Věstníku dopravy.

539

Ministerstvo zdravotnictví České republiky

vydalo podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **výnos** ze dne 20. listopadu 1990 č. j. LS-721-7. 11. 1990 **o předklinickém zkoušení a klinickém hodnocení léčiv.**

Výnos upravuje jednotný postup pro provádění předklinického zkoušení a klinického a farmaceutického hodnocení léčiv, které předchází registraci nového léčiva před jeho uvedením do oběhu a používání. Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Výnos bude uveřejněn ve Věstníku ministerstva zdravotnictví České republiky a lze do něj nahlédnout v ústavech národního zdraví.

Výnos je možno za úhradu zakoupit na ministerstvu zdravotnictví České republiky.

OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

ze dne 27. listopadu 1990

o vyhlášení dodatečných voleb do zastupitelstev v obcích

Předsednictvo České národní rady vyhlašuje podle § 47 zákona České národní rady č. 368/1990 Sb., o volbách do zastupitelstev v obcích, dodatečné volby do obecních zastupitelstev v obcích

Strašnov, Rabakov	(okres Mladá Boleslav)
Skryje	(okres Rakovník)
Homole, Žabovřesky	(okres České Budějovice)
Velká Hleďsebe	(okres Cheb)
Kočí	(okres Chrudim)
Bukovina u Čisté, Svojek	(okres Semily)
Sklenné	(okres Svitavy)
Záchlumí	(okres Ústí nad Orlicí)
Žďár	(okres Blansko)
Mysliboř, Rybné	(okres Jihlava)
Střížovice	(okres Kroměříž)
Podmolí, Našiměřice, Kubšice, Žerotice, Němčičky	(okres Znojmo)
Kaliště, Bystrá, Kuberovice	(okres Pelhřimov)

a do zastupitelstva města Havířova stanoví den jejich konání na sobotu 15. prosince 1990.

Burešová v. r.

UZNESENIE

Slovenskej národnej rady

z 22. novembra 1990

k návrhu vlády Slovenskej republiky na vyhlásenie obcí Slovenskej republiky za mestá

Slovenská národná rada vyhlasuje podľa § 22 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení s účinnosťou od 24. novembra 1990 za mestá tieto obce:

1. Bánovce nad Bebravou
2. Banská Bystrica
3. Banská Štiavnica
4. Bardejov
5. Bojnice
6. Brezno
7. Brezová pod Bradlom
8. Bytča
9. Čadca
10. Čierna nad Tisou
11. Detva
12. Dobšiná
13. Dolný Kubín
14. Dubnica nad Váhom
15. Dudince
16. Dunajská Streda
17. Fiľakovo
18. Galanta
19. Gbely
20. Gelnica
21. Giraltovce
22. Handlová
23. Hanušovce nad Topľou
24. Hlohovec
25. Hnúšťa
26. Holíč
27. Hriňová
28. Humenné
29. Hurbanovo
30. Ilava
31. Jelšava
32. Kežmarok
33. Kolárovo
34. Komárno
35. Kremnica
36. Kráľovský Chlmec
37. Krompachy
38. Krupiná
39. Kysucké Nové Mesto
40. Leopoldov
41. Levice
42. Levoča

43. Lipany
44. Liptovský Hrádok
45. Liptovský Mikuláš
46. Lučenec
47. Malacky
48. Martin
49. Medzev
50. Medzilaborce
51. Michalovce
52. Modra
53. Modrý Kameň
54. Moldava nad Bodvou
55. Myjava
56. Námestovo
57. Nemšová
58. Nitra
59. Nová Baňa
60. Nová Dubnica
61. Nováky
62. Nové Mesto nad Váhom
63. Nové Zámky
64. Partizánske
65. Pezinok
66. Piešťany
67. Podolínec
68. Poltár
69. Poprad
70. Považská Bystrica
71. Prešov
72. Prievidza
73. Púchov
74. Rajec
75. Rajecké Teplice
76. Revúca
77. Rimavská Sobota
78. Rožňava
79. Ružomberok
80. Sabinov
81. Sečovce
82. Senec
83. Senica
84. Sereď
85. Skalica
86. Sládkovičovo
87. Sliač
88. Snina
89. Sobrance
90. Spišská Belá
91. Spišská Nová Ves
92. Spišská Stará Ves
93. Spišské Podhradie
94. Stará Ľubovňa
95. Stará Turá
96. Starý Smokovec
97. Strážske
98. Stropkov
99. Stupava
100. Svätý Jur
101. Svidník
102. Svit
103. Šahy
104. Šaľa
105. Šamorín
106. Štúrovo
107. Šurany
108. Tisovec
109. Tlmače
110. Topoľčany
111. Tornaľa
112. Trebišov
113. Trenčianske Teplice
114. Trenčín
115. Trnava
116. Trstená
117. Turčianske Teplice
118. Turzovka
119. Tvrdošín
120. Veľké Kapušany
121. Veľký Krtíš
122. Veľký Meder
123. Veľký Šariš
124. Vráble
125. Vranov nad Topľou
126. Vrbové
127. Vrútky
128. Zlaté Moravce
129. Zvolen
130. Žarnovica
131. Želiezovce
132. Žiar nad Hronom
133. Žilina

Mikloško v. r.

UZNESENIE
Predsedníctva Slovenskej národnej rady
z 28. novembra 1990
k návrhu Slovenskej volebnej komisie na uskutočnenie nových volieb do orgánov samosprávy obcí

Predsedníctvo Slovenskej národnej rady podľa § 48 zákona Slovenskej národnej rady č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí vyhlasuje nové voľby do orgánov samosprávy v obciach Slovenskej republiky uvedených v osobitnej prílohe tohto uznesenia a v zmysle § 26 ods. 1 toho istého zákona určuje deň ich konania na sobotu 19. januára 1991.

Mikloško v. r.

Príloha

Zoznam obcí
v Slovenskej republike, v ktorých sa majú vykonať nové voľby do orgánov samosprávy obcí 19. januára 1991

Okres	Obec	Orgán samosprávy obce
Bratislava-vidiek	1. Nová Dedinka	starosta
Dunajská Streda	2. Oľdza	starosta
	3. Veľké Dvorníky	starosta
Galanta	4. Veľké Úľany	zastupiteľstvo
Komárno	5. Vrbová nad Váhom	starosta
Levice	6. Drženice	starosta
	7. Starý Hrádok	zastupiteľstvo
	8. Turá	zastupiteľstvo
Senica	9. Polianka	zastupiteľstvo
Topoľčany	10. Ostratice	starosta
Trenčín	11. Haluzice	zastupiteľstvo
	12. Trenčianske Mitice	starosta
Trnava	13. Dolné Otrokovce	zastupiteľstvo
	14. Dolné Trhovište	zastupiteľstvo
Banská Bystrica	15. Dolná Mičiná	starosta
	16. Harmanec	starosta
	17. Jarabá	starosta
	18. Oravce	starosta
Čadca	19. Klubina	starosta
Liptovský Mikuláš	20. Bobrovník	zastupiteľstvo
	21. Jalovec	zastupiteľstvo
	22. Kráľova Lehota	starosta
	23. Kvačany	starosta
	24. Pavčina Lehota	starosta
	25. Pavlova Ves	starosta
	26. Trstené	starosta
	27. Valaská Dubová	starosta
	28. Veľké Borové	starosta
Martin	29. Brieštie	starosta
	30. Budiš	starosta
	31. Dvorec	zastupiteľstvo
	32. Ďanová	starosta
	33. Ivančiná	zastupiteľstvo
	34. Kaľamenová	zastupiteľstvo
	35. Konské	starosta
	36. Laskár	zastupiteľstvo
	37. Moškovec	zastupiteľstvo
	38. Necpaly	starosta
	39. Ondrašová	zastupiteľstvo
	40. Polerieka	starosta
	41. Príbovce	zastupiteľstvo
	42. Sklabinský Podzámok	starosta
	43. Turčiansky Peter	starosta
	44. Valentová	starosta
Považská Bystrica	45. Lieskov	zastupiteľstvo
	46. Vrchteplá	starosta
Prievidza	47. Temeš	zastupiteľstvo
Rimavská Sobota	48. Hnúšťa	zastupiteľstvo
	49. Ivanice	zastupiteľstvo
	50. Rakytník	starosta
	51. Rimavská Sobota	zastupiteľstvo
	52. Sušany	starosta

Okres	Obec	Orgán samosprávy obce	
Veľký Krtíš	53. Bušince	starosta	
	54. Červeňany	starosta	zastupiteľstvo
	55. Dačov Lom	starosta	zastupiteľstvo
	56. Glabušovce	starosta	zastupiteľstvo
	57. Chrťany	starosta	zastupiteľstvo
	58. Kováčovce		zastupiteľstvo
	59. Ľuboriečka	starosta	zastupiteľstvo
	60. Nová Ves	starosta	
	61. Pravica	starosta	zastupiteľstvo
	62. Príboj	starosta	zastupiteľstvo
Veľký Krtíš	63. Sucháň	starosta	
	64. Veľký Lom	starosta	
	65. Záhorce	starosta	
Zvolen	66. Hronská Breznica	starosta	zastupiteľstvo
Žilina	67. Čičmany		zastupiteľstvo
	68. Divina	starosta	
	69. Jablonové	starosta	zastupiteľstvo
	70. Kotrčiná Lúčka	starosta	zastupiteľstvo
	71. Lietava	starosta	zastupiteľstvo
	72. Maršová	starosta	
	73. Petrovice	starosta	zastupiteľstvo
	74. Súľov Hradná	starosta	
Bardejov	75. Andrejová	starosta	
	76. Janovce	starosta	
	77. Kobyly	starosta	
	78. Livovská Huta		zastupiteľstvo
	79. Smilno	starosta	
Humenné	80. Brezovec	starosta	zastupiteľstvo
	81. Čabiny	starosta	
	82. Čertižné		zastupiteľstvo
	83. Hankovce	starosta	
	84. Lieskovec	starosta	
	85. Michajlov	starosta	
	86. Nová Sedlica	starosta	zastupiteľstvo
	87. Ňagov	starosta	zastupiteľstvo
	88. Olšinkov		zastupiteľstvo
	89. Palota	starosta	
	90. Repejov	starosta	
	91. Rokytovce	starosta	
	92. Runina	starosta	zastupiteľstvo
	93. Ruská Volová	starosta	
	94. Ruský Potok	starosta	zastupiteľstvo
	95. Slovenská Volová	starosta	
	96. Slovenské Krivé		zastupiteľstvo
	97. Topoľa	starosta	
Humenné	98. Volica	starosta	zastupiteľstvo
	99. Zbojné	starosta	
	100. Zbudské Dlhé		zastupiteľstvo
Košice-vidiek	101. Kecerovský Lipovec	starosta	zastupiteľstvo
	102. Malá Ida	starosta	
	103. Nižný Čaj		zastupiteľstvo
	104. Nižný Klátov	starosta	zastupiteľstvo
	105. Nová Bodva	starosta	
	106. Nový Salaš	starosta	zastupiteľstvo
Michalovce	107. Ruský Hrabovec	starosta	
	108. Ruskovce		zastupiteľstvo
Poprad	109. Lysá nad Dunajcom	starosta	zastupiteľstvo
	110. Majere	starosta	
	111. Šuňava	starosta	
	112. Tvarožná	starosta	zastupiteľstvo

Okres	Obec	Orgán samosprávy obce	
Prešov	113. Bajerovce	starosta	
	114. Bodovce	starosta	
	115. Červená Voda	starosta	
	116. Jakovany	starosta	
	117. Mošurov		zastupiteľstvo
	118. Okružná	starosta	
	119. Oľšov	starosta	
	120. Ražňany	starosta	
	121. Suchá Dolina	starosta	
	122. Tichý Potok	starosta	zastupiteľstvo
Rožňava	123. Dlhá Ves	starosta	
	124. Gemerský Sad	starosta	
	125. Kobeliarovo	starosta	
	126. Šivetice		zastupiteľstvo
Spišská Nová Ves	127. Pavľany	starosta	
	128. Smolník	starosta	
	129. Smolnícka Huta	starosta	
Stará Ľubovňa	130. Lomnička	starosta	zastupiteľstvo
	131. Sulín	starosta	
	132. Vyšné Ružbachy	starosta	zastupiteľstvo
Svidník	133. Belejovce	starosta	zastupiteľstvo
	134. Bukovce	starosta	
	135. Dubová		zastupiteľstvo
	136. Gribov	starosta	zastupiteľstvo
	137. Havaj		zastupiteľstvo
	138. Havranec	starosta	zastupiteľstvo
	139. Hrabovčík	starosta	
	140. Jakušovce	starosta	
	141. Kožuchovce	starosta	zastupiteľstvo
	142. Krajná Porúbka		zastupiteľstvo
	143. Mlynárovce	starosta	
	144. Nižná Pisaná	starosta	
	145. Príkra	starosta	zastupiteľstvo
	146. Rovné	starosta	
	147. Šarbov		zastupiteľstvo
	148. Šemetkovce		zastupiteľstvo
	149. Štefurov	starosta	
	150. Valkovce	starosta	
	151. Vyšný Orlík	starosta	zastupiteľstvo
Trebišov	152. Svinice		zastupiteľstvo
Vranov nad Topľou	153. Čierne nad Topľou		zastupiteľstvo
	154. Detrík		zastupiteľstvo
	155. Girovce	starosta	zastupiteľstvo
	156. Ruská Voľa		zastupiteľstvo
	157. Vavrinec		zastupiteľstvo
	158. Vechec	starosta	

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra – **Redakce:** Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, - telefon 37 69 71, telefax 37 88 77 – **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, státní podnik (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9 – Vychází podle potřeby – **Roční předplatné činí 170,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1, účet č. 19-706-011 – Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebraných výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí. V písemném styku vždy uvádějte šestimístné číslo vyúčtování. – **Distribuce předplatitelům:** SEVT, s. p. Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, **jednotlivé částky** lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, **za hotové v prodejnách SEVT:** Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 93 – Brno, Česká 14, telefon 265 72 - Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95, **v prodejnách Knihy:** České Budějovice, Žižkovo nám. 25, – Olomouc, nám. Míru 5, – Ostrava, Dimitrovova 14 **a ve vybrané síti prodejen PNS.** – Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55. Tisk: Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.